

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2012/13:13

Stenografiska
uppteckningar
2012/13:13

Fredagen den 30 november

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Anders Borg

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 13 november 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 4 december 2012

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar EU-nämndens sammanträde öppnat. Vi hälsar finansminister Anders Borg med medarbetare välkomna till nämnden. Jag undrar inledningsvis om det finns några A-punkter. Det finns det inte. Då, finansministern, ser vi fram emot återrapporteringen från rådsmötet den 13 november 2012.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M):

Den tunga diskussionen skedde egentligen på det informella frukostmötet. Det var det som gällde bankunionen, eller SSM som man kallar den för. När frukosten var över blev resten av mötet väldigt mycket av att vi bara tog oss igenom det övriga. Det finns egentligen inte så mycket att tillägga i förhållande till det som finns återgivet i återrapporten.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen på den punkten och går vidare till punkt 3, Ekonomisk styrning – Tvåpacken. Jag ber nämnden notera att detta är en beslutspunkt.

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det här är en ny allmäninriktning av förslaget till förordningar. Sverige har ingen rösträtt. Det vi har framhållit är att man ska skydda den nationella suveräniteten och att det ska finnas skrivningar som värnar nationell praxis när det gäller lönebildning och arbetsmarknad.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi går vidare till punkten 5, Reviderade kapitalkravsregler, CRD IV. Det är också en beslutspunkt.

Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det här är en av Sveriges mer centrala frågor, och det är en av våra större framgångar att vi har fått igenom kompromissen på CRD IV. Vi anser att man ska hålla fast vid den. Trilogen pågår. Det är inte sannolikt att den hinner avslutas före den 4 december. Jag tror att vi när vi gick igenom frågorna sade att vi har 30 öppna förhandlingsfrågor som antingen ligger i rådet eller i trilog på det här området. Det är väldigt chokad upplevelse på många områden, inklusive detta.

Anf. 7 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi har inte ändrat inställning i den här frågan. Jag anmäler avvikande mening med hänvisning till det vi har sagt tidigare.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet men att Sverigedemokraterna har anmält avvikande mening.

Med det lämnar vi punkt 5 och går till punkt 6, Banktillsynsmekanismen. Även det är en beslutspunkt.

Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det här är en av de mer centrala punkterna vi har haft under den tid jag har företrätt Sverige i Ekofin. Det är viktigt att vi tar oss lite tid för den här diskussionen, skulle jag säga.

När det gäller ordförandeskapets kompromissförslag finns det ett antal saker som har förts framåt, men det finns ett antal rätt stora och avgörande problem kvar. Jag ska redovisa dem kort.

Vi har fortfarande betydande bekymmer med ordningen för det formella inflytandet för icke-euroländer i ECB-organet. Vi har nu haft ett antal turer kring möjligheten att lösa det, antingen i det här fördraget på den punkt de har lagt det eller genom att öppna för en annan diskussion, till exempel att använda § 352 som är så att säga en Mäddchen för alles. Man lyfter i princip ut bara styrelsen ur ECB och behåller det övriga i ECB.

Det har också förts diskussioner om att en fördragsändring kanske ska övervägas. I det i övrigt rätt besvärliga papper som kommissionen har tagit fram, som de kallar för sitt blueprint, finns det nu ett klart och tydligt uttalande för att man bör uppnå likabehandling av alla medlemsstater som är med i SSM, oavsett om de är euroländer eller icke-euroländer, och att man öppnar för att detta skulle vara möjligt med en förenklad process kring en fördragsändring.

Det återstår att se om det här går att lösa i det gällande fördraget. Det finns å ena sidan de som menar att man kan pressa det lite mer än vad som hittills har gjorts. Det finns å andra sidan rätt besvärande skrivningar i hela ECB-komplexet om hur det går till. I realiteten fattas alla legala beslut av ECB-rådet. I praktiken blir den här styrelsen ett förberedande organ. Sedan går halva styrelsen ut och fattar beslut. Det är de besluten som är legalt bindande.

Det är rätt viktigt att man lite grann tar till sig hur pass betydelsefullt det här är. I fredstid skulle det betyda att ECB får en extremt stark ställning när det gäller att sätta regelverk för alla våra banker. Som förslaget

nu föreligger skulle det inkludera åtminstone alla de stora svenska bankerna. Det handlar om allt från amorteringskrav till hur vi ska tolka kapitaltäckningskrav, hur vi ska tolka när de olika regelverken slår till och sådant. Det är en relativt omfattande förskjutning som i sådana fall görs inom ramen för detta.

Det har skett en del förbättringar. Enligt tidigare utkast skulle ECB välja ordförande och vice ordförande samt ha tre ledamöter i styrelsen för tillsynsorganet. Vi icke-euroländer skulle inte ens få vara med och välja ordförande eller vice ordförande. Det kan man kanske tycka är lite obalanserat.

Nu föreslår man att Ekofin ska föreslå ordförande till rådet. Det vore väl naturligt att man också i det sammanhanget gjorde klart att det är antingen supervisory board som utser ledamöterna i det eller att det är Ekofinrådet som gör det och att detta naturligtvis också gäller vice ordföranden, liksom att det är väldigt naturligt att vice ordförande snarare företräder icke-euroländer än euroländer.

Man har också haft strukturen att det verkställande utskottet, om jag får formulera det så, eller exekutivkommittén, enligt det ursprungliga förslaget skulle bestå av bara euroländer, alltså av vice ordföranden och ordföranden samt exekutivdirektörerna i ECB. Det är klart att det också är lite obalanserat, därför att många av beslutsreglerna i sådana strukturer ju handlar om att man ska fatta beslut på basis av de förslag som kommittén lägger fram. Även där behöver det göras rätt betydande förskjutningar.

Principiellt har det skett ett framsteg i kommissionens position, men det återstår väldigt mycket arbete med att få ordning på den interna strukturen i ECB, bland annat det principiella att alla ska ha rösträtt om beslutet. Sedan måste man ha klart för sig att det bara är ett steg på vägen mot att det blir likabehandling mellan euroländer och icke-euroländer. Det är ett mycket omfattande arbete som behöver göras där.

Det har varit ett väldigt viktigt framsteg för Sverige när det gäller kapitaltäckning. Vi har helt enkelt fått in att man accepterar att CRD IV-befogenheterna ska ge medlemsländerna möjligheter att ha högre kapitaltäckning. I den delen kan man säga att vår uppfattning är avtickad. Det får man säga är en stor framgång. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Det är ett viktigt steg framåt.

Sedan kommer vi till de befogenheter som ECB har. Nu säger jag ECB. Jag säger inte supervisory board utan ECB. ECB har i de förslag som nu föreligger befogenheten att kunna at any time and any condition överta supervision av de banker som är verksamma i det här området. Det är också en av de rätt obalanserade delarna av förslaget.

Det är naturligtvis inte rimligt att det är ECB som har rätt att fatta beslut om det. Det beslutet måste ligga i supervisory board, precis som alla andra beslut rimligen måste göra. Även på den punkten, när det gäller översynen, måste man få till stånd en förskjutning så att detta blir mer supervisory board och mindre ECB.

Sedan måste vi också få ordning på det som handlar om demokratisk insyn och möjligheter för de nationella parlamenten att vara med på countability.

Om hela ECB-komplexet är stort, besvärligt och kräver enormt mycket framsteg innan vi är framme vid beslut, kommer vi sedan till en

punkt som för Sverige är minst lika viktig. Det är förfarandet och röstningsreglerna inom EBA, Europeiska bankmyndigheten.

Som ni vet är satsen att vi nu hamnar i en situation där det potentiellt automatiskt skulle föreligga kvalificerad majoritet för euroländerna, givet att de ska uppträda koordinerat utifrån supervisory board. Det har gjorts att vi har argumenterat för att man måste ha en qualified majority med double simple majority. Double simple majority skulle betyda att man har majoritet i både ins och outs och att detta ska ske utan viktning. Det ska vara ett land, en röst. Det skulle betyda att det krävs att det finns ett relativt starkt skydd för outs-länderna. Fem outs kan då blockera ett beslut. Om man inte har sex outs är man i minoritet.

Det finns lite olika positioner kring detta. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Sedan har vi kvar, om ni kommer ihåg våra tidigare diskussioner, två jättestora fält som inte klaras ut nu. Vi har sagt att från svensk sida vill vi veta vad det har för finansiella konsekvenser för Sverige. Det handlar om insättningsgarantin och det handlar om de så kallade backstoppen. Där har vi ingen klarhet alls. De förhandlingarna fortsätter. Krishanteringsdirektivet är fortfarande besvärligt eftersom man ännu inte har accepterat det som vi anser är de grundläggande svenska principerna.

Ska man sammanfatta det här får man göra det i två led. Det ena ledet gäller under vilka förutsättningar Sverige ska rösta ja eller nej till det här direktivet. Låt mig då börja med att säga att det nu är sagt att det ska röstas ja eller nej till detta på det kommande mötet. Det tror inte jag stämmer. Som jag har beskrivit är det åtminstone fyra fem stora frågekomplex, alltså frågan om den legala grunden, ECB:s roll i strukturen, EBA-reglerna samt allt som gäller gränsdragningen för vad som ska ligga innanför respektive utanför och var den ska gå.

Jag har aldrig varit med om att man kan lösa fyra stora, komplexa områden där man inte har hamrat fram klara linjer. Förmodligen kommer vi att landa i en lång förhandling som slutar i att det blir ett extra Ekofin. Det skulle jag tro är det mest sannolika. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det skulle jag tro i så fall hamnar precis före Europeiska rådet den 11–12 december. Det är fullt rimligt. Jag har varit med om att ha Ekofinmöte den 22 december. Det finns många datum för ytterligare möten under december. Man kan även ha det den 26 och 27, om man tycker att det är kul.

Jag tror att man i realiteten ska se det här som det sista stora, tunga diskussionsmötet snarare än det avgörande beslutsmötet. Jag tror att vi ska verka för att det blir ytterligare ett möte.

Om man då tänker sig vad det är som vi har sagt ska vara uppnått för att Sverige ska kunna acceptera att man går vidare med det här, då skulle jag vilja säga att det är de följande tre sakerna. Det är att man får ett rimligt inflytande för icke-euroländer i supervisory board och att det är ett rimligt inflytande för ECB i supervisory board, alltså att icke-euroländer ges en rimlig ställning och att därmed också ECB ges en rimlig ställning i beslutsstrukturen. Det andra gäller naturligtvis kapitaltäckning, att det verkligen är klart att vi har rätt att ställa krav på högre kapitaltäckning. Det tredje gäller röstningsreglerna för EBA. Nu nämnde jag att det finns några länder som tycker som vi, men jag kan också

nämna att det finns många länder som inte tycker som vi. Vi är rätt långt ifrån att ha en kompromiss på plats.

Det är rätt tydligt på de tre punkterna vad som skulle krävas för att Sverige ska kunna rösta ja. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Om den första delen av det vi måste tänka igenom är huruvida vi ska kunna rösta ja eller nej till förslaget, är den andra delen när Sverige potentiellt kan ta ställning till om vi ska gå med eller inte. Följer vi det schema som vi har haft uppe i nämnden några gånger med de fyra fem punkterna måste vi först få uppgörelsen på plats, och det kommer säkert att dröja lite. Sedan måste vi få klarhet kring insättningsgarantin. Vi måste få klarhet kring backstop, och jag skulle vilja nämna Liikanenrapporten som ska omvandlas till direktiv under våren.

Ett svenskt ställningstagande i frågan ligger i bästa fall några kvartal, mer realistiskt kanske något eller några år, framför oss innan vi riktigt kan se hur det fungerar. Det här är ett väldigt viktigt Ekofinmöte, det är viktigt för våra relationer till de andra länderna. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det förefaller så pass realistiskt att vi på fyra stora förhandlingsområden ska klara av att göra genombrott under en natt. Det har naturligtvis inträffat, och vi kan potentiellt fortsätta mötet dagen efter. Mötet bryts ju inte förrän man bryter det, så det går att fortsätta med ett evigt möte. Det är där vi står, och det är den positionen jag vill förankra.

Det gäller alltså icke-euroländernas inflytande i ECB och ECB:s roll, det gäller kapitaltäckningsreglerna och det gäller EBA-röstningsreglerna. Jag vill också påpeka att det då är ett antal stora frågor kvar kring insättningsgaranti och backstop som ska komma på plats innan det är aktuellt för Sverige att diskutera frågan.

Anf. 10 BO BERNHARDSSON (S):

Tack för informationen! Det är svårt att se, givet den information vi har fått, att det föreligger ett läge där Sverige skulle kunna säga att vi ska gå med i en bankunion. Det är en underdrift, det är långt dit.

När det gäller tidplanen är det sagt att rådet och parlamentet ska nå enighet om kapitaltäckningsdirektivet, tillsynsmekanismen och fonderna, avvecklingsfond och insättningsgarantifond, före årets utgång. Hur realistiskt är detta över huvud taget? Jag kan inte se att det ligger realism i det.

Det andra är: Är det över huvud taget rimligt att ta ställning till delar av detta innan man har sett helheten? Kan man ta ställning till att lämna över inflytandet och makten när det gäller tillsynen och att sätta regler för tillsynen samtidigt som man inte vet hur de andra finansiella frågorna, fonderna, ska konstrueras och vem som ska betala? I min värld är det mycket svårt. Det är en helhet som måste avgöras i ett sammanhang.

Jag hade en fråga om egna kapitalkrav, men där fick jag besked. Frågan var nämligen: Är det realistiskt att tro att man, när man ska lämna över makten till ECB att bestämma, kan säga att medlemsstaterna kan själva bestämma om hårdare kapitalkrav? Där fick jag besked, och jag förstår att det redan är klart att den möjligheten ska finnas kvar.

2012/13:13
30 november

Demokratifrågor, inflytandefrågor och icke-euroländers inflytande är några av de stora avgörande frågorna för Sverige. Jag såg i återrapporten, och det var ungefär så finansministern uttryckte det, att ambitionen från vår sida och från en del andra medlemsländers sida är att man ska ställa länderna på jämbördig fot. Å andra sidan har det sagts att man ska ha ett nära samarbete, det har uttryckts så, med dem som inte är euroländer. Det är lite skillnad på "jämbördig fot" och "nära samarbete".

Om jag har förstått det rätt – jag förstår säkert inte allting rätt, för det här är en komplicerad materia – råder för ECB, med fördraget som utgångspunkt, ett instruktionsförbud, precis som det gör för vår riksbank. ECB får inte lägga sig i och ta ställning. Det är heller inte möjligt, som jag uppfattar det, att skilja på tillsynsfrågorna och de penningpolitiska besluten i det avseendet och lyfta ut dem och säga att här gäller inte detta instruktionsförbud eller reglerna för ECB, utan de gäller. I den mån man lägger tillsynsuppgifter på ECB gäller fördragets text.

Då försöker man tillskapa supervisory board eller någonting för att lösa detta. Är det möjligt att göra det enligt fördraget, eller krävs det en fördragsändring? Kan man få någon sorts bedömning av det? I och för sig har finansministern berört det redan, men hur ska man se realistiskt på detta? Att man före årets slut ska ha nått någon sorts punkt där man sätter ned foten i alla de här avseendena förefaller inte vara realistiskt över huvud taget. Det är svåra och komplicerade frågor, vilket framgår på olika sätt. Att skynda på och rusa igenom det här är heller ingen särskilt lycklig lösning, även om det står människor på den berömda marknaden och vill ha besked. Det är inte så klokt att göra fel.

Sverige vill vara en konstruktiv part i de samtalen, och det är mycket rimligt; det ställer vi naturligtvis upp på. Men det är långt borta innan det föreligger någonting som vi skulle kunna säga är något vi kunde tänka oss att gå med i. Det är det enda man kan konstatera.

Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag delar Bo Bernhardssons bedömning om tidsplanen för hela det här komplexet, det kommer inte att bli klart före jul med kapitaltäckning, tillsynsmyndighet och alla de andra saker som ligger i trilog respektive för rådsbeslut. Jag delar den bedömningen. Det måste ske någonting närmast mirakulöst för att det skulle vara löst till årsskiftet.

Bo Bernhardsson reser frågan om vi ska fatta beslut om delar eller helhet. Jag ska börja med frågan: När ska Sverige gå med? Det är alldeles uppenbart att det ska tas när vi ser helheten. Det är rätt självklart att Sverige inte kan förhålla sig till bankunionen förrän vi har sett vad det betyder för insättningsgaranti, vad det betyder för backstop och annat. Det är en hållning som regeringen delar med Bo Bernhardsson inför det svenska beslutet. Sedan kan man göra olika bedömningar om det ligger väldigt långt borta, långt borta eller avlägset, men det ligger en betydande tid framåt, och där är vi inte.

Däremot kommer vi nog att behöva fatta beslut om tillsynsmyndigheten, insättningsgarantin och backstop vid olika tillfällen. Så är det nog. Men det ändrar inte den svenska positionen att vi har möjligheter att fatta beslut när vi sett helheten.

Jag skulle vilja göra en reservation när det gäller kapitaltäckningen, och det är att Europaparlamentet hittills har varit skeptiska till det. Här är

vi inte i hamn ännu. Det finns säkert medlemsländer som kommer att anse att det var ett onödigt tillägg till ordförandeskapets kompromissförslag. Ingenting är i hamn förrän man är framme, men det är klart att det är ett framsteg att det nu ligger i det förslag som förhandlas.

Sedan gällde det "jämbördig" visavi "samarbete". Jag tycker att man ska tänka så här: Det är en självklarhet att man ska vara jämbördig om man är med i bankunionen. Alla ska behandlas lika i den. Det är rätt viktigt att förstå att det inte är fråga om att vi är principiella. Man ska vara principiell, det är inget fel att vara principiell heller, men det är inte det som är poängen. Poängen är att i krigstid handlar det om att dela upp Dexia. Under en natt ska man bestämma vem som ska ha betalningsansvar för 3 procent av bnp. Man kommer att vara jävligt osams, och när man är riktigt osams spelar det stor roll hur beslutsreglerna ser ut. Sådan är verkligheten. När man hamnar i hårda internationella konflikter som berör stora belopp kommer det att spela roll om det är den ena eller den andra parten som till slut fattar beslutet. Det är därför det här med jämbördighet är så centralt. Det är så stora pengar och det har så stora konsekvenser, så av det skälet är jämbördigheten viktig.

För oss som eventuellt under en kortare eller längre period står utanför gäller det att få ett bra samarbete. Då är vi ytterst inne på EBA-röstningsreglerna. Där tycker vi att double simple unweighted qualified majority – snart får man ha en hel mening bara för att beskriva röstningsregeln – är tillfredsställande. Men den är vi inte framme vid. Det är vår förhandlingsposition. Det är inte vad som nu föreligger.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Går man på § 127 med hur det ser ut finns det ingen sådan brandvägg. Det finns bara ett beslutsorgan, och det är ECB-rådet som är det legala beslutsorganet. Då finns det ingen sådan brandvägg, och det har varit en självklarhet i alla andra konstruktioner av centralbankers roll i tillsyn att det är en brandvägg mellan penningpolitik och tillsyn. I Finland har man till exempel två olika styrelser för detta. Det är Finlands bank som sköter båda, men det är två fullmäktige och direktioner som hanterar det.

Det är en besvärlig punkt i det nuvarande fördraget. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Därmed får man en brandvägg mellan penningpolitik och tillsyn.

Det andra alternativet är det som Barnier öppnar för i den – kallar man det för blåskriften, blueprint? – färdplan som de har gjort. Där sägs det att man gör om § 127. Då kan man helt enkelt göra om § 127 och skriva att ECB har ett organ som kallas ECB-rådet när det gäller att fatta beslut om penningpolitiken, och man har ett annat organ som heter supervisory board, och där ingår länder med full rösträtt och full beslutanderätt som är medlemmar i bankunionen. Då är den saken fixad.

Problemet med det är huruvida det kan gå via passerellen, alltså det förenklade förfarandet, eller om det skulle öppna för en stor fördragsändring med allt vad det innebär. Jag tror inte att någon vill ha en stor fördragsändring. Då är vi i sitsen att vi måste hitta en lösning som fungerar för ins och outs under en längre tid. Det kan dröja kanske fem tio år innan vi är framme vid en större fördragsändring. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<
>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Det här beskriver det som Bo Bernhardsson antydde. Det är komplicerat. Det gör att jag delar Bo Bernhardssons slutsats att det är väldigt mycket arbete kvar innan vi är framme och har hamrat fram en kompromiss. När man tror att man har ett kompromissläge ska man ha en eller två stora konflikter kvar som helst ska vara principiella och som man till exempel kan föra upp för att slutgiltigt avgöras av stats- och regeringschefer. Den här materian går inte att lämna till stats- och regeringschefer. Det spretar för mycket.

Anf. 12 LARS OHLY (V):

Herr ordförande! Att säga att det här är komplicerat är närmast en underdrift. Det finns mycket som är svårt att begripa för den som inte har varit med hela vägen. Jag ber om ursäkt om jag inte i alla delar är lika uppdaterad som finansministern. Dessutom försvåras det av att finansministern ibland låter som Dolph Lundgren med alla engelska uttryck, vilket inte gör det lättare att hänga med. Jag tycker att även den utseendemässiga likheten är slående.

Herr ordförande! Låt oss återgå till ordningen. Vi i Vänsterpartiet har varit mycket kritiska till det här, men vi har samtidigt sagt att vi tycker att det är rimligt att regeringen intar positionen att man är en konstruktiv deltagare. Oavsett om Sverige går med eller inte kommer en bankunion att påverka oss. Det är utgångspunkten för att vi inte kan stå utanför eller säga att det inte berör oss. Det berör oss.

Som det ser ut nu kommer Vänsterpartiet med stor sannolikhet inte att hamna på positionen att Sverige ska gå med. Men när detta är sagt är vi ändå angelägna om att bankunionen inte utformas på det sämsta tänkbara sättet eftersom vi inte kan låtsas som om vi inte påverkas. Därför är det helt riktigt att gå in och ha starka synpunkter.

Det som gör nämndens arbete svårt just nu är att jag inte gärna kan anmäla avvikande mening när det gäller en förhandlingsprocess där jag i stort delar regeringens kritik men inte riktigt vet hur kompromissmånen kommer att se ut för regeringens del. Finansministern måste komma tillbaka till nämnden innan vi kan fatta några beslut i den här frågan.

Med det sagt tycker jag att det kanske finns en tendens till att alltför starkt vilja komma överens i ett läge där jag menar att alternativet inte är så förskräckande. Jag förstår att det här observeras utifrån, precis som finansministern säger, och att det finns marknadsmekanismer som kan påverkas och att det finns en kostnad för att inte komma överens inom rimlig tid. Men precis som med andra stora och viktiga frågor som vi har haft uppe i nämnden den senaste tiden, inte minst MFF och sjuårsbudgeten, kan det ibland vara bättre att skjuta på ett beslut för att få det rätt än att snabbt försöka komma överens. Och det gäller även här, menar jag.

För Vänsterpartiets del är kompromissmånen i de tre frågor som finansministern har märkt ut som nödvändiga för att nå en acceptabel lösning väldigt liten. Jag menar att det finns anledning för finansministern att fortsätta att bygga de här allianserna för att kunna motverka ett snabbt beslut och framför allt ett dåligt beslut.

Sedan har jag några frågor. Hur ser beslutsreglerna ut till syvende och sist? Vad krävs för att ett beslut ska kunna fattas? Finansministern har

redogjort för att vi har vissa allierade>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Hur ser möjligheten ut att använda de eventuellt likasinnade länderna för att sätta ned foten och komma till någon form av position som gör att vi måste få genomslag för åtminstone delar av våra synpunkter?

2012/13:13
30 november

Anf. 13 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Finansministern nämnde att inget är i hamn förrän allt är klart när det gäller kapitaltäckningsreglerna etcetera. Det är detta som är problemet eftersom finansministern samtidigt säger att det kommer i olika delar. Då kan vi inte se helheten, vilket gör de här frågorna, som redan är komplicerade, än mer komplicerade.

Jag förstår inte; å ena sidan är finansministern nervös inför marknaden eftersom den kräver att det kommer ett snabbt beslut och å andra sidan verkar detta vara en process som sträcker sig fyra fem år framåt om man tar upp en fördragsändring. Och i andra delar handlar det kanske också om ett beslut några år framöver. Jag hänger inte riktigt med på tidsperspektivet.

Jag skulle också vilja veta om icke-euroländerna är överens. Finansministern nämnde några länder, men det finns även ett antal andra länder. Den är andra frågan är: Är euroländerna överens internt? Vi har förstått att Tyskland i vissa frågor ligger närmare den svenska positionen än andra. Men hur ser de andra tunga spelarna i eurosamarbetet på de här frågorna?

Liksom Lars Ohly vill jag påpeka att vi måste bry oss om de här frågorna eftersom vi är en del av EU. De här reglerna kommer att påverka oss på ett eller annat sätt. Därför måste vi vara konstruktiva och vara med i diskussionerna. Jag har mycket svårt att se att vi skulle tvingas fram till ett beslut, men det står faktiskt på dagordningen att det ska vara ett beslut. Måste vi fatta ett beslut nu är Miljöpartiets ståndpunkt att vi inte kan göra det, och då måste vi säga nej. Det är alltför många oklara saker.

Nu är det troligt att det här kommer att flyttas fram. Det har vi absolut ingenting emot. Det är tvärtom bara bra för processen om det kan skjutas fram till våren. Jag gillar inte att några beslut fattas före nyår och andra fattas längre fram. Vi måste kunna se helheten. Reglerna i det ena paketet kan påverka det andra paketet. Jag tycker att det är farligt att anta dem vart och ett för sig.

Anf. 14 JOHNNY SKALIN (SD):

Precis som många andra förslag från EU är detta ett mycket dåligt förslag från grunden. Det är väldigt mycket som måste förbättras för att det över huvud taget ska se någorlunda bra ut. Om diskussionen ska utgå ifrån att man ska lösa överstatligheten med ytterligare överstatlighet är svaret mycket enkelt. Då säger vi nej till det hela, särskilt om beslutet ska fattas i dag. Då blir det ännu enklare. Jag anmäler avvikande mening i förhållande till regeringens position.

Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag tolkar Ulf Holm, Lars Ohly och, som jag uppfattar det, majoriteten i nämnden ungefär så här: Ska vi rösta ja till ett kompromissförslag måste vi ha ett extra nämndmöte. Då måste vi ha ett telefonmöte med

underlag som gör att vi alla kan känna att det hände någonting som gjorde att det är så pass stora och betydande framsteg att vi kan rösta ja.

Jag uppfattar att det är rätt givet. Om vi hamnar i den osannolika situationen att vi gör enorma framsteg får ni vara vakna framåt fyra fem på morgonen eller när det blir dags för det. Det finns väl vanliga procedurer för det, antar jag.

Det mer sannolika är att Sverige, tillsammans med ett antal länder, inte säger nej, men nej *nu*. Vi kommer inte att lägga in ett veto och säga att man inte får fatta de här besluten, men vi kommer att säga: Nej, det behövs ytterligare möten och ytterligare förhandlingar.

Jag anser att jag har förankrat den positionen i nämnden. Då behöver vi inte kalla in ett extra möte, utan då återkommer vi inför den 12:e, den 26:e eller vad det blir för att diskutera det här. Den 24:e kan vara ett kul datum.

Lars Ohlys fråga om röstningsregler är mycket viktig. Den beskriver också varför detta i ett par delar måste antas. Det är ju ett par beslut som ska fattas även i detta. När det gäller ECB-förändringarna handlar det om enhällighet, men när det gäller EBA-röstningsreglerna handlar det om kvalificerad majoritet och i samråd med parlamentet. De två besluten måste fattas samtidigt. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Sedan undrar Ulf Holm hur man ska göra med kapitaltäckningen. Jag föreställer mig att det är mycket centralt att vi är framme så långt i trilogien med kapitaltäckningen att vi antingen är helt säkra på att det vi önskar är på plats eller, allra helst, att besluten i trilogien är fattade så att vi faktiskt kan se att CRD IV kan tillämpas som en del av bankunionen, och där är vi inte i dag.

Man kan göra reflexioner om marknad och inte marknad. Det är ingen av oss som tycker att det är jättekul att vara under marknadstryck, men vi känner ändå att det är centralt. Får vi en stor bankoro i Europa får vi ytterligare en rejäl varselvåg i Sverige. Det här är inte bara en diskussion som sker i tomma luften, utan skapar vi en osäkerhet betyder det att svenska industriföretag i Katrineholm, Växjö och var man nu råkar bo måste överväga ytterligare varsel. Det är mycket bra om vi kan lösa det här på ett så ansvarsfullt sätt som möjligt.

Samtidigt håller jag med Ulf Holm om att det är mycket otillfredsställande att de sätter upp tidsplaner som gör att vi hamnar under den här pressen. Vi kan inte underordna oss den tidsplanen. Vi kan leva med att det fattas beslut om detta den 13, 14 eller 26. Vi kan hålla på med det i både januari och februari utan att det är någon katastrof för vår del. Det är väl där man måste landa.

Ulf Holm frågar hur man ska tänka kring hur de olika länderna ser på detta. Jag ska göra en liten skiss av det, och även här kan väl protokollet vara rätt knapphändigt eftersom det är komplicerat att beskriva andra länders positioner i så här komplicerade processer.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag tror att jag har täckt det mesta. Det grundläggande som vi nu förankrar är fyra punkter som måste förbättras och som är vår förhandlingsinriktning. Där upplever jag att vi har ett mycket starkt stöd. Jag känner att jag har stöd i nämnden för att säga nej nu och att det får bli ytterligare möten. Om vi ska säga ja uppfattar jag att vi måste återkomma till nämnden. Jag tror inte att det är någon stor risk, men om det sker ett mirakel ska vi återkomma – det händer ju ibland vid den här tiden på året.

Anf. 16 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Tack, finansministern, för en informativ redogörelse. Jag har ingenting att tillägga i sak.

Som finansministern sade lever vi under marknadstryck och man måste hantera detta ansvarsfullt. Samtidigt blir man för varje dag som går alltmer trött på de fyras gäng, eller vad de ska kallas, i Europeiska unionen som hela tiden kommer med förslag som marknaden tror ska realiseras. När demokratin och politiken sedan ska ta vid för att granska förslagen kommer saker och ting att ta längre tid än vad som är tänkt. Dessutom måste man kunna ha invändningar, och då blir marknaden sur.

Vem är det som driver fram detta från början? Allt ska gå så snabbt, allt ska vändas upp och ned. Jag antar att finansministern för fram det. De måste snart besinna sig när de ändrar spelreglerna för Europeiska unionen.

Anf. 17 LARS OHLY (V):

Det tycker jag var en bra drapa av vice ordföranden.

Jag vill klargöra att vi inte lägger fram någon avvikande mening på det här mötet. Skälet är att det tydligt framgår att regeringen inte avser att rösta ja till något förslag just nu och måste återkomma till nämnden innan ett sådant ja kan godkännas av nämnden. Därför skjuter jag på Vänsterpartiets ställningstagande. Det känns logiskt med tanke på att vi inte riktigt vet hur ett färdigt förslag kommer att se ut.

Anf. 18 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det här är en beslutspunkt som gäller en allmän partiell riktlinje. Sammanfattningsvis finns det stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Jag har noterat avvikande meningar från Sverigedemokraterna respektive Miljöpartiet.

Anf. 19 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Ordföranden säger att det är en beslutspunkt, men finansministern säger emot och säger att om det skulle bli ett beslut kommer han att återkomma till nämnden. Då uppfattar jag att det inte är någon beslutspunkt på dagens möte.

Anf. 20 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag kommer inte att återkomma om det blir nej.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det är viktigt att EU-nämnden för det första stöder denna hållning och för det andra inser att den kommer att skapa bråk.

Anf. 21 Andre vice talman ULF HOLM (MP):
Vi har ingen avvikande mening.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:
Jag noterar att det finns avvikande mening från Sverigedemokraterna.
Vi går vidare till punkt 8, Mervärdesskatt – Mekanism för snabba insatser. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (M):
Det här är en orienteringsdebatt om att man skulle kunna införa omvänd momsföring för länder där det uppstår akuta problem. Det kan vara mobiltelefoner och annat som det plötsligt blir väldigt rusning efter. Man måste då gå in med omvänd momsföring för att få stopp på det. Vi är alla överens om att den möjligheten måste finnas.

Sverige, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<och ett antal andra länder anser att man bör utröna om det inte är möjligt att göra detta med snabba rådsbeslut. Man förstår att det är bråttom, men måste det vara så bråttom att man inte kan göra det med en månads varsel? Vi anser inte att frågan är uttömd ännu så vi stöder inriktningen att det ska finnas en sådan möjlighet, men vi anser att man bör försöka få det till ett rådsbeslut.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:
Jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna under punkt 8.
Vi går till punkt 11, Skatt på finansiella transaktioner. Det är en informationspunkt.

Anf. 25 Finansminister ANDERS BORG (M):
Det här är en informationspunkt eftersom vi ännu inte är i beslutsläge. Först ska Europaparlamentet fatta sitt beslut. Nu pågår en process i Coreper om huruvida man ska föra detta till Europaparlamentet. Jag tror att man kommer att landa i att det blir så. Frågan kommer förmodligen tillbaka till nämnden som en beslutspunkt efter den 13–14 december. Det är inte troligt att den då kommer tillbaka till ett Ekofinmöte, utan den kommer att som en A-punkt gå till vilket som helst av råden.

Vi kommer att framföra ett antal skarpa svenska markeringar om detta. För några av dem tror jag att vi har ett brett stöd, kring andra är det lite olika nyanser. Vår utgångspunkt är att denna FTT är ett dåligt förslag. Det är dåligt att öka kapitalkostnaderna eftersom det leder till lägre reallöner och mindre bnp. Det är också besvärligt att man gör detta på det här sättet – där är vi mer överens. Det görs smalare i stället för globalt. Det borde ha gjorts i G20-sammanhang, om man ska göra det. Det borde naturligtvis ha gjorts med en annan inriktning än att detta ska bli någon form av potentiell risk för rörelse mot egna medel.

Det finns ett starkt skäl för Sverige att markera mot beredningsarbetet. Från kommissionen säger man att man kommer att utgå från det förra förslaget. Vi vet inte exakt hur det blir, och vi vet inte hur det förslaget kommer att fungera visavi icke-deltagare. Man har alltså inte gjort något nytt ordentligt förankrings- och beredningsarbete. Vi har inte fått

någon bra konsekvensanalys. Därför måste vi tydligt markera att vi inte anser att fördjupade samarbeten ska göras på det sättet.

Vi är oroliga för att icke-deltagare ska missgynnas. När jag säger det på rådsmötet kommer de andra att hävda motsatsen, nämligen att det här förmodligen är en otillbörlig fördel för oss som vägrar delta, att det finns en risk att finansiella transaktioner flyttar till oss. Huruvida icke-deltagare missgynnas eller inte är svårt att bedöma innan vi har sett förslaget. Vi har inte sett alla detaljer.

Vi vill också påpeka att man ska göra en markering om att en FTT inte helt eller delvis blir egna medel. Vi anser att skattepolitiken är en nationell angelägenhet. Det kommer vi naturligtvis att markera. Den mest centrala svenska punkten är att processen är upprörande i sig. Att man inte har bättre grund för beslutet är besvärligt. Det är den svenska hållningen.

Det vi ska förankra i dag är en informationspunkt, men det är viktigt att ni är medvetna om att det sedan kommer tillbaka som en A-punkt.

Jag vill särskilt understryka att vi representerar olika spektrum av den svenska politiken. Jag representerar ett spektrum som är skeptiskt till sådana finansiella transaktionsskatter. Flera av de regeringar som tillhör ungefär den politiska familjen har gått med på detta, i flera fall för att de är i koalition med andra partier. Det har varit en del av känsliga parlamentariska och nationella förhandlingar. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Vi har all anledning att markera skarpt. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 26 BO BERNHARDSSON (S):

Artikel 326 säger att ett fördjupat samarbete inte får påverka den inre marknaden negativt, inte innebära något hinder eller diskriminering i handeln mellan medlemsstater eller leda till snedvridning av konkurrensen. Då ska man inte få gå vidare med samarbetet.

Är det inte glasklart att det kommer att snedvrider konkurrensen och påverka den inre marknaden? Jag tycker att det är rätt uppenbart. Man kan diskutera huruvida vi får fördelar eller nackdelar av det, men att det snedvrider konkurrensen och situationen på den inre marknaden är uppenbart, tycker jag. Kan man inte se det så? Om de länder som gör detta ska kunna avräkna det mot sin medlemsavgift utnyttjar man en skattebas som också är vår för att ta in pengar och betala sin medlemsavgift, eller är det ovanligt illvilligt tänkt?

Jag tycker att det ser ut som om detta tydligt påverkar konkurrensen och förhållandena på den inre marknaden. Har regeringen gjort någon egen konsekvensanalys eller har den europeiska nivån gjort någon egen mer omfattande konsekvensanalys av vad som kommer att hända på den inre marknaden?

Anf. 27 SVEN BRITTON (S):

Om detta går igenom och ett svenskt företag gör en finansiell transaktion med ett företag i 11-gruppen, kommer vi då att behöva betala transaktionsskatt och var kommer de pengarna i så fall att hamna?

2012/13:13
30 november

Anf. 28 LARS OHLY (V):

Till skillnad från finansministern tycker jag och Vänsterpartiet att det är en god idé att diskutera en skatt på finansiella transaktioner. Det nuvarande förslaget har vissa svagheter som gör att det inte är möjligt för oss att förespråka att Sverige ska gå med. Det gäller framför allt att det inte är tydligt att det är ett mellanstatligt samarbete som inte överför skattekompetens till EU och framför allt att medlen inte tillfaller enbart medlemsländerna utan också går till Europeiska unionen.

Därför förespråkar vi inte att Sverige ska gå med i detta just nu. Vi har inte heller någon avgörande invändning mot att de elva länderna får påbörja sitt fördjupade samarbete.

Anf. 29 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Från Miljöpartiets sida är vi positiva till ett sådant här förslag. Idén med en skatt på finansiella transaktioner är i grunden bra.

Det som vi har problem med är frågan om egna medel; det har ju regeringen också problem med. Finns det någon möjlighet att ändra den inriktningen, eller är det ett benhårt förslag från 11-gruppen att stora delar ska gå till EU-budgeten?

Anf. 30 MARIE GRANLUND (S):

Vår principiella uppfattning är att vi inte är emot en transaktionsskatt, men som förslaget är utformat är det inte bra. Det gäller framför allt frågan om egna medel. Det hade också varit bra om den hade varit på global nivå.

Det här har diskuterats i skatteutskottet. Sven Brittons fråga har varit uppe där, liksom det som Bo Bernhardsson har uttryckt. Det kokar ned till att det hade varit bra att se hur förslaget är tänkt att se ut innan man beslutar att låta dem fördjupa sitt samarbete. Vi sitter ju här för att värna svenska intressen och svenska företagare.

Vårt medskick är att vi ska veta hur förslaget ser ut innan vi kan säga att det är okej att gå vidare. För oss är det självklart inte aktuellt att vara med i detta. Det handlar om huruvida man ska tillåta de elva länderna, eller om de blir fler, att påbörja ett fördjupat samarbete.

Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M):

Bo Bernhardsson har förmodligen läst kommissionens yttrande om konkurrenssnedvridning. De skriver tydligt att det inte är konkurrenssnedvridande. De upprepar det påståendet i flera meningar. Det är den slutsats kommissionen drar. Det finns ingen analys där man redovisar ett förslag som man sedan har gjort beräkningar och bedömningar av och tillfört regler som måste till för att det ska fungera i halva Europa.

Å ena sidan är den formella processen till fullo uppfylld. Kommissionen har gjort vad de anser är en bedömning, och den bedömningen är att det inte är snedvridande. Därför anser de att vi kan gå vidare.

Å andra sidan är vi i realiteten fortfarande i den sits som Bo Bernhardsson, Marie Granlund, Lars Ohly med flera beskriver, nämligen att vi inte har fått något förslag. Jag tror att det var Lars Ohly som undrade om Finansdepartementet hade gjort en egen bedömning. Ja, våra tjänstemän har slitit med detta, men det går inte att göra en bedömning. Vad är det vi ska bedöma? Vi ska bedöma ett samarbete utifrån ett förslag som

var utformat för hela Europa och där vi inte vet vilka regler som ska tillföras och hur gränsdragningar ska göras.

Jag understryker gärna att jag delar den synpunkt som framkom i skatteutskottet om processen. Det råder inget tvivel om det.

Sedan var det fråga om skattebasen. Vilken skattebas är det som beskattas? För svensk del är det två effekter. Det är bland annat fråga om transaktioner som har ena benet i hur länderna beskattas. Det är sådant som skulle kunna betraktas som en potentiell svensk skattebas. Då kan de säga att det är upp till oss att utnyttja den. Om vi är med får vi vår del av transaktionen. Men vi vill inte vara med eftersom vi tror att förslaget är felaktigt utformat.

Det är svaret även på Sven Brittons fråga. Electrolux blir ena benet. Det finns en moder eller dotter, eller vad det kan vara, som ska göra en affär. Man gör en valutasäkring i en bank där det ena benet är euro och det andra benet är krona. Det blir en skatt. Det är så förslaget är utformat.

Man kan hävda att poängen är att det inte blir så snedvridande eftersom alla drabbas. Man kan dock säga att det är lite problematiskt för skattebasdiskussionen.

Ulf Holm undrar om vi kommer att lägga all vikt vid egna medel. Sverige har två prioriteringar. Jag skulle lägga mest vikt vid den första. Den första prioriteringen är att säkra att förslaget inte blir dåligt för svenska företag och svenska sparare. Det gäller att hitta regler som gör att till exempel valutasäkringar inte omfattas, att försöka få förslaget att bli mer likt det fransk-brittiska så att det blir smalare. Det är en central utgångspunkt för Sverige. Valutaexponeringarna är för ett så litet land som Sverige ur ett rent ekonomiskt hänseende centralt. Där måste vi lägga en stor del av vår energi.

Den andra prioriteringen är egna medel. Det är en gräns- och glidningsfråga. Det är fullt möjligt att alla de länder som är med säger att de anser att pengarna ska användas för att betala in deras bni-avgifter. Vad säger vi då? Vi kan inte hindra dem att göra vad de vill med sina skatteintäkter, även om vi anser att riktade skatter inte bör förekomma.

Vi bör absolut påpeka det orimliga i att det finns någon avräkningsnyckel mot bni-avgiften. Det är självklart.

Anf. 32 BO BERNHARDSSON (S):

Jag hänger inte riktigt med. Alla hävdar att detta på något sätt kommer att påverka marknaden. Några menar att handeln kan tänkas flytta till länder där de inte deltar. Det finns andra som menar att det skulle ha andra effekter.

Då slår kommissionen fast att marknaden inte påverkas, utan att göra några mer grundläggande analyser eller berätta hur man har kommit fram till detta. Jag hänger inte riktigt med.

Diskussionen handlar mycket om att vi kommer att påverka marknaden. Sedan är vi inte överens om hur. Det kommer att leda till snedvridningar i konkurrensen. Det är det som diskuteras.

Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M):

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen**
<<<Vi har samma underlag. De tycker uppenbarligen att slutsatsen är

2012/13:13
30 november

tydlig och klar, samtidigt som vi tycker att samma underlag talar för att det egentligen inte har gjorts någon analys.

Samarbete är alltid komplext. Vi måste komma ihåg att vi säger att aspekten med snedvridning är oerhört central. De säger att det faktum att bankerna ska betala en del av priset för den internationella oron är överskuggande viktigt. Man kan göra olika bedömningar, och jag har stor respekt för det.

Jag vill ändå för Bo Bernhardsson påpeka att praktiskt taget alla hans partivänner, inklusive de som har finansdepartement för att göra dessa analyser, landar i slutsatsen att man ska gå vidare med förslaget. Det är som det är.

Jag skulle önska att vi slapp ha förslaget på bordet. Nu har vi det.
>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Det är inte den punkten vi ska fatta beslut om i dag.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Nej, det är en informationspunkt.

Anf. 35 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

På den förra punkten diskuterade vi bankunionen. Det var för att banksektorn går så dåligt och det finns skuldberg. På den punkten ska vi plötsligt mjölka pengar från bankerna. Men de har ju inga pengar. Det blir lite ologiskt ur den aspekten, såsom vissa länder resonerar.

Det tycks som om EU-kommissionen har blivit mer politiserad. Man tar politisk hänsyn i stället för att lägga fram underlag inför politikernas beslut i rådet. Är det en allmän trend?

Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (M):

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar statsrådet för informationen på den punkten, och jag noterar ett medskick från Socialdemokraterna beträffar konsekvensanalys.

Vi går vidare till punkt 15, Förfarandet vid makroekonomiska obalanser – Kommissionens årliga rapport. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag förväntar mig inte någon diskussion på diskussionspunkten. Vi har fått denna Alert Mechanism Report. Vi fick den i onsdags och har därför inte hunnit ta del av den. Den förra rapporten landade i att det blev en djupgranskning av Sverige, vilket var bra. Vi fick en mycket gedigen och bra genomgång av våra bytesbalansproblem, som landade i att vårt bytesbalansunderskott i huvudsak var ett resultat av att vi har haft stora underskott tidigare. Vi får återkomma till vad de landar i vartefter. Jag skulle inte tro att det blir någon diskussion på mötet.

Anf. 39 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi är inte lika entusiastiska som regeringen vad gäller att EU förväntar sig att vi ska genomföra olika åtgärder i diskussionerna.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Vi går till punkt 16, Tillväxtöversikten för 2013. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (M):

Också här har rapporten precis lagts fram. Det lär inte bli någon diskussion. Vi kan återkomma till detta på nästa möte.

Anf. 42 JOHNNY SKALIN (SD):

Även här har jag synpunkter på EU, framför allt att EU ska ha åsikter om hur skattebasen ska se ut i Sverige. Jag tycker inte att EU ska ha uppfattningar om hur Sverige utformar sin skattepolitik. Jag anmäler därför avvikande mening om det är så att ni har en annan uppfattning i frågan.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan, och vi noterar avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Vi går vidare till punkt 17, Frågor som rör Ekonomiska och monetära unionen. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M):

Egentligen är det väl bara s. 39 i rapporten som man är riktigt förtjust i. Det är där det finns en skrivning om det principiellt viktiga i likabehandling mellan icke-euroländer och euroländer.

Det här är en mycket långtgående rapport. Den ska egentligen upp för diskussion på Europeiska rådet. Den kommer tillbaka till EU-nämnden i den tappningen. Vi har även här precis fått rapporten. Igen sitter vi här med ett komplext dokument med mycket kort om tid.

Om vi tittar på de faser som det talas om ser vi att den första fasen väl egentligen inte är mycket att invända mot. Man talar om mer struktureformer och bankunion och sådant. Men redan i det som tas upp i den andra fasen, på ett och ett halvt till fem års sikt, talas det om fördragsändringar med en fiskal kapacitet för euroområdet och en skuldfond – möjligtvis är Bob Marley nöjd med att redemption har fått en egen fond. I övrigt är den fonden till för att lösa skulder över 60 procent av bnp. Vidare är det euroobligationer, ökad samordning av budgetpolitik med rätt att kräva förändringar av de nationella budgetarna och även ett finansdepartement som ska inrättas inom kommissionen. I den tredje fasen, som ska komma på fem års sikt, ska man ha en eurobudget som är så omfattande att den kan spela en stabiliseringspolitisk roll. Då bör den rimligen uppgå till åtminstone 3–4 procent av bnp.

Det är mycket långtgående förslag. Vi får säkert anledning att återkomma till diskussioner om dem. Jag såg till exempel i Financial Times i dag att den holländska statsministern nu har sagt att vi i stället borde föra en diskussion om hur vi får större nationell bestämmanderätt inom EU. Det är kanske att man kan instämma i den reflexion som Marie Granlund

gjorde tidigare, nämligen att man avger en och annan suck när man läser dokumenten.

Anf. 45 JOHNNY SKALIN (SD):

I nästan samtliga punkter som regeringen lyfte fram som centrala har vi från Sverigedemokraternas sida haft avvikande mening. Det har vi fortfarande.

Anf. 46 LARS OHLY (V):

Även vi har tidigare haft avvikande mening, och vi vidhåller vår avvikande mening vad gäller utformningen. Det här är väldigt långtgående. Vi har tidigare sagt att det finns en risk att man använder den ekonomiska krisen i Europa till att förstärka positionerna för de federalistiska strukturerna inom EU. Det här är ett tydligt exempel på det. Det är en sorts super-EMU.

Också här bör man argumentera att även om Sverige inte är med påverkas vi oerhört starkt av hur EMU utvecklas. Risken finns naturligtvis att om man börjar med euroländerna blir det så småningom EU-standard. Därför är jag oroad över rapporten och tendenserna. Jag vill tydligt markera att Vänsterpartiet inte står bakom dem.

Anf. 47 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Vi har haft avvikande mening tidigare och vidhåller den. Vi tycker att detta är helt fel väg för EU att gå.

Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag kan ha stor förståelse för synpunkten, även om jag är lite osäker på vad man har avvikande mening om. Positionen från regeringens sida är att det inte blir någon omfattande diskussion och att frågan kommer tillbaka till Europeiska rådet. Jag föreställer mig att för flera av de punkter som nämns här kommer statsministern att återkomma med positioner där Sverige kommer att markera skepticism mot denna blueprint.

Anf. 49 LARS OHLY (V):

Om vi går händelserna i förväg får vi väl komma med lite redemption i efterhand.

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Just det! Den möjligheten finns.

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna, men vi har noterat avvikande meningar från Sverigedemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

Med det lämnar vi punkt 17 och går över till punkt 18, Genomförande av stabilitets- och tillväxtpakten. Det kommer att bli en A-punkt.

Anf. 51 Finansminister ANDERS BORG (M):

A-punkten rör Malta, men vi måste på Övriga frågor ta upp Grekland, som har kommit upp som ett ärende om genomförande av stabilitets- och tillväxtpakten.

Anf. 53 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det blir en väldigt kort redovisning från Revisionsrätten av rapporten. H G Wessberg har varit här och föredragit den.

Man kan väl erinra om att Sverige förra året sade nej, eftersom vi inte ansåg att det fanns tillräckligt stora förbättringar. Det var till och med så att det var försämringar, om jag minns rätt. Vid det här tillfället är tolkningen hittills att felen ligger kvar på samma nivå som tidigare. Vi ska föra en dialog med de länder som har haft samma hållning som Sverige, och sedan får vi återkomma även till EU-nämnden med vilken position vi ska landa i.

Anf. 54 MARIE GRANLUND (S):

Bara en kunskapsfråga: När i tiden är det man tar ställning?

Anf. 55 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är i februari.

Anf. 56 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Jag har en följdfråga och undrar om jag har tolkat finansministern rätt, att Sveriges hållning i diskussionerna med like-minded-länderna är att man troligtvis ska rösta nej. Du nämnde att det inte är några större förändringar jämfört med föregående år.

Anf. 57 Finansminister ANDERS BORG (M):

Till en början måste vi nog grundligt analysera rapporten. Den presenteras med argumentet att det visserligen är stor osäkerhet men att man anser att det inte har skett någon försämring den här gången. Vi är inte riktigt övertygade om att det är en korrekt beskrivning, så vi måste djupa i det. Det ska vi gärna göra ihop med de andra like-minded-länderna.

Förra gången sade vi att det var klart att man skulle rösta nej därför att det hade varit en försämring. Nu måste vi förhålla oss till hur vi bedömer resultatet den här gången, och sedan får vi höra hur de andra landar. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen**
<<<

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går till punkt 20, Övriga frågor.

Anf. 59 Finansminister ANDERS BORG (M):

Vi ska få implementeringsbeslut om stabilitets- och tillväxtpakten kring Greklands underskottförfarande. Den punkten var inte uppe på förra Ekofinmötet, men då hade vi informerat nämnden om att den skulle komma. Nu kommer den i stället på det här mötet.

Sverige har inte rösträtt vid de här besluten. Jag vet inte om ni vill att jag ska redovisa den uppgörelse som euroländerna har gjort. Jag kan väl dra huvuddragen i den.

Kärnan var att man från euroländernas sida sade ja till att göra en ytterligare utbetalning på, om jag minns rätt, ungefär 40 miljarder euro. Samtidigt beslutade man om ett antal lättnader. Man förlängde till exempel de obligationer som man har gett till Grekland med 15 år, samtidigt som man satte ned räntan med 100 punkter, så att den nu ligger 50 punkter över Euribor.

Det kan noteras att ett antal länder, som Spanien och Italien, faktiskt lånar dyrare själva än vad de lånar ut till Grekland. Man har också öppnat för att det ska göras återköp av de i dag utestående obligationerna. Det beror på att de i dag handlas till värdet 25–30 cent mot det ursprungliga värdet. På det sättet kan man få ned sin skuld till en lite lägre penning.

Fonden valde, som ni säkert vet, att inte gå vidare med sin utbetalning, utan man höll inne den utbetalning som låg i fondprogrammet. Bakgrunden till det är att Grekland även med dessa skuldavskrivningar inte ligger på de 120 procent av bnp i skuld som var det ursprungliga målet och som fonden har satt som ett riktmärke för att ha uthållighet. Fonden får alltså inte låna ut till länder som är överskuldssatta och som inte uppfyller kravet på uthållighet. Euroländerna får låna ut till de länder som de själva väljer.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen**
<<<Men då har man sagt att de ska göras när man underförstått kan se att Grekland har uppnått ett primärt saldoöverskott.

Sedan ska det påpekas att de dokument som ska ligga till grund för besluten i sedvanlig ordning inte har inkommit, så det återstår en skriftlig procedur. Vi funderar på att jobba på det sättet med budgetpropositionen framöver.

Vi har en ytterligare övrig fråga. Det gäller förordning om kreditvärderingsinstitut. Den kommer upp som en informationspunkt under Övriga frågor på Ekofin. Bakgrunden är att rådet den 21 maj antog en allmän inriktning, sedan har vi haft en trilog med Europaparlamentet, och nu finns det en överenskommelse.

Vi har fått information om att det formella antagandet kommer att ske på Coreper den 5 december, efter Ekofin, och att den då går som A-punkt till ytterligare ett råd. Vi tänkte återkomma med skriftlig information. Detta har precis inkommit till oss, så vi återkommer med ytterligare information.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och önskar finansministern med medarbetare en trevlig helg.

Anf. 61 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar justitieminister Beatrice Ask välkommen till EU-nämnden. Det finns inga A-punkter. Då ser vi, statsrådet, fram emot en återrapport från möte i rådet den 25–26 oktober.

Anf. 62 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Av tidsskäl tänkte jag hänvisa till den rapport från mötet som har skickats över.

Anf. 63 ORDFÖRANDEN:

Då går vi över till dagordningens punkt 4.

Anf. 64 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Innan vi går in på den punkten ska jag i vanlig ordning informera er om att vi ännu inte har en slutlig dagordning för rådsmötet. Coreper behandlar vissa dagordningspunkter i dag och även nästa vecka. Vi kommer naturligtvis att informera om det sker några förändringar i samband med Corepermötena.

När det gäller ärendet under punkt 4 hänvisar jag till det skriftliga materialet.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen på denna punkt och går vidare till punkt 6, Kampen mot terrorism. Det är en informationspunkt såvitt avser årlig rapport och en beslutspunkt såvitt avser rådsslutsatser.

Anf. 66 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Dagordningspunkten om terrorism består numera av två delar som jag ska ta i tur och ordning.

Först är det den årliga rapporten om genomförandet av EU:s strategi för kampen mot terrorism. Där hänvisar jag till det skriftliga materialet. Sedan har vi rapport om genomförande av EU:s strategi för kampen mot finansiering av terrorism. Där har ordföranden meddelat att punkten ska strykas från dagordningen.

Det finns ett utkast till rådets slutsatser om luftfartsskydd mot terroristhot. Där har det cypriotiska ordförandeskapet föreslagit att vi ska anta relativt korta slutsatser om arbetet med att skydda flygtrafik mot terroristattentat.

I huvudsak går slutsatserna ut på att medlemsstaterna ska diskutera och utbyta erfarenheter om hur flygtrafiken kan skyddas på ett effektivt sätt. I slutsatserna uppmanas EU och medlemsstaterna att i ännu högre grad basera arbetet på relevanta riskbedömningar. Slutsatserna baseras på en konferens om flygskydd som arrangerades på Cypern i höstas. Det

pågår fortfarande förhandlingar i detaljerna när det gäller slutsatsernas formuleringar. Rådets slutsatser ska antas med enhällighet, men de är inte rättsligt bindande.

Vi kan acceptera slutsatserna under förutsättning att de i huvudsak stämmer överens med det förslag som finns så här långt.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för informationen och konstaterar samtidigt att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi lämnar punkt 6 och går vidare till punkt 9 a, Förslag till Europa-parlamentets och rådets förordning om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter etcetera. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 68 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Kommissionen presenterade sitt förslag till allmän dataskyddsförordning i januari i år. Förslaget innebär en förordning som ska ersätta det nuvarande dataskyddsdirektivet. Förhandlingarna har kommit en bit på väg, men det återstår ganska mycket. Vi har nyligen fått en framstegsrapport från ordförandeskapet som ska presenteras vid rådsmötet. Där tar man främst upp tre horisontella frågor. De berördes redan i samband med det informella RIF-rådet i Nicosia i juli.

Diskussionen kommer för det första att röra frågan huruvida kommissionen ska ha rätt att meddela delegerade akter och genomförandeakten. Vi anser att kommissionens förslag innebär att beslutanderätt överläts till kommissionen i en omfattning som inte är acceptabel. Regleringen av delegationen måste revideras på ett genomgripande sätt. Det är en uppfattning som de flesta medlemsstater håller med om. Ordförandeskapet anser att frågan om de delegerade akterna bör avgöras först efter det att hela förslaget har gått igenom en första gång. Den uppfattningen delar jag. Det är för tidigt att redan nu i detalj ta ställning till vilka delegationer som kan tas bort och vilka som behöver ersättas av en alternativ reglering, men vår grundståndpunkt är ändå klar.

Diskussionen kommer för det andra att röra frågan om administrativa bördor. Här bör fokus enligt min uppfattning vara ett starkt skydd vid behandling av det som innefattar särskilda integritetsrisker. Däremot bör mindre långtgående krav ställas på vardaglig behandling som inte innefattar den typen av risker. Jag tänker närmast på ordbehandling, e-post och annan sådan vardagskommunikation. Det är en uppfattning som delas av många andra medlemsstater. Ordförandeskapets förslag till inriktning innebär här att rådet ska fortsätta att arbeta för att stärka en riskbaserad reglering utan att för den skull minska skyddsnivån. Det ligger i huvudsak i linje med vad Sverige har framfört i förhandlingarna.

Rapporteringen kommer, slutligen, att röra frågan om utrymmet för nationell kompletterande lagstiftning. Det gäller framför allt den offentliga sektorn. I Sverige finns många registerförordningar med skraddarsydda regleringar för myndigheternas personuppgiftsbehandling. Vi har drivit linjen att i största möjliga utsträckning bevara det nuvarande utrymmet för den typen av nationell reglering. Det är svårt att bedöma hur stort utrymme förordningen ger oss att precisera bestämmelser på nation-

ell nivå. Det beror till stor del på hur det till slut blir i detaljerna av regleringen.

Med en EU-förordning är utrymmet under alla förhållanden mindre än vad det är i dag. Sverige har därför vid upprepade tillfällen framfört att EU:s dataskyddsreglering ska ges formen av ett direktiv i stället för en förordning. Jag framförde detta senast vid justitieministrarnas möte i oktober. Än så länge är det bara ett fåtal medlemsstater som har framfört samma synpunkt, men vi kommer att fortsätta ansträngningarna för att övertyga andra om fördelarna med just ett direktiv.

Ordförandeskapet föreslår att rådet nu ska avvakta med ställningstagandet när det gäller frågan om förordning och om det ger tillräcklig flexibilitet för den offentliga sektorn till dess att den första behandlingen är slutförd. Den uppfattningen kan jag dela. Det ger oss också lite rådrum att försöka övertyga andra stater om att få ett direktiv.

Anf. 69 BILLY GUSTAFSSON (S):

Vi har inte så stor åsiktsskillnad i sak, men jag skulle ändå vilja ta tillfället i akt och göra några reflexioner. Jag tog upp frågan senast justitieministern var här och vi diskuterade då några delar i den. Efter det sammanträdet har vi också haft en överläggning i konstitutionsutskottet.

Det var ett enigt utskott som pekade på två delar som vi tycker är kontroversiella och som justitieministern har tagit upp här. Det handlar om delegerade akter, och det handlar om byte från direktiv till förordning. Vid överläggningen i KU signalerade justitieministerns medarbetare en viss pessimism beträffande möjligheten att få stöd för den svenska ståndpunkten.

Om jag minns rätt fattas beslut med kvalificerad majoritet. Då finns det åtminstone en teoretisk möjlighet att vi skulle kunna mobilisera en blockerande minoritet. Det vore intressant att höra hur justitieministern bedömer detta.

I överläggningen i KU kom det fram vissa tankar från departementet om att ifall man inte kan undvika förordning kanske man skulle jobba på att få en annan sorts förordning. Jag vet inte om man uttryckte det exakt så, men jag gjorde den tolkningen i den dialog vi hade och ställde frågan: Menar ni då en förordning med ett direktivliknande innehåll?

Jag fick ett lite jakande svar på det, men jag måste säga att jag efteråt inte riktigt har begripit hur det skulle gå till. Dessutom tror jag att det vore en ganska vanskelig väg. Jag tror att det är bättre att vidhålla den grundläggande uppfattningen att vi slåss för att kunna ha ett nationellt utrymme och kunna anpassa det utifrån våra förutsättningar.

Detta var närmast ett antal reflexioner. Jag går nu över till några frågor till justitieministern. Vad är bedömningen? Finns det, som justitieministern bedömer det, möjlighet att uppnå denna blockerande minoritet? Pågår det aktiviteter för att åstadkomma den? En sådan åstadkomst inte av sig själv, utan den kommer för att man intervenerar och går in i själva förhandlingsprocessen för att uppnå det.

Av ren nyfikenhet kunde det också vara lite roligt att höra hur våra nordiska grannar står i dessa frågor.

2012/13:13
30 november

Anf. 70 LARS OHLY (V):

Detta är en diskussionspunkt som ännu inte kommer fram till beslut, så det är inte någon mening att anmäla avvikande mening. Dessutom uppfattar jag att vi är rätt överens i sak men att vi kanske inte kommer att vara överens beroende på hur regeringen ställer sig i slutskedet.

Vad jag förstår är det ett i det närmaste enigt konstitutionsutskott som har sagt att man inte vill se en förordning. Man vill att regeringen ska göra allt möjligt för att se till att det fortsatt regleras i ett direktiv. Det är en stark ställning för regeringen att ha det parlamentariska stödet.

Eftersom det inte är enhällighet här är Billy Gustafssons fråga oerhört relevant: Vilka möjliga samarbetsländer finns det? Vilka möjliga allianser kan Sverige ingå för att kunna skapa en blockerande minoritet? Eftersom det finns en sådan enig uppfattning från Sveriges riksdag är det viktigt att regeringen verkligen gör allt för att försöka förhindra att det blir reglerat i en förordning.

Dessutom har konstitutionsutskottet, vad jag förstår, varit överens om att man inte ska gå med på överlämnandet av delegerade akter. Det är inte acceptabelt. Det finns alltså både i sak och i form starka svenska ståndpunkter.

Jag instämmer i Billy Gustafssons fråga och väntar med spänning på svaret.

Anf. 71 BILLY GUSTAFSSON (S):

Jag ber om ursäkt – man är förmodligen oerhört nervös i sådana här situationer – men jag glömde en sak, nämligen att kommentera det här med delegerade akter. Det diskuterade vi också i KU.

Jag tycker att det finns två utgångspunkter. Den ena är rent principiell och handlar om delegerade akter som sådana. Vi överlämnar på något sätt in blanco kommande beslut som vi inte kan påverka. Den typen av inslag är ytterst tveksamma.

I den diskussion vi hade, där jag uppfattade att vi var överens mellan utskott och departementsföreträdare, kom vi fram till att utgångspunkten måste vara att vi säger nej till delegerade akter, men om det skulle vara omöjligt måste vi ha en plan B, nämligen att ha en så minimalistisk inställning som möjligt till delegerade akter och helst, i så fall, också omgärda dem med förutsättningar så att det blir någorlunda överblickbart. Jag vill alltså göra även det medskicket.

Anf. 72 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Låt mig börja med att säga att vi är väldigt överens i grunden.

Jag ska försöka svara på frågorna. En viss ton av pessimism kan man alltid ha. Vi har några vänner, men det finns än så länge ingen blockerande minoritet. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Nu är jag väldigt rak; jag brukar vara lite för rak i detta sammanhang. Min bedömning är att det delvis handlar om att arbeta för att säkerställa att man på politisk nivå förstår vad det handlar om och att faktiskt lyfta upp frågorna i sak när det gäller dataskydd och varför man inte ska lämna över in blanco på det sätt som man gör i vissa avseenden.

Ja, det pågår arbete. Jag vet inte hur långt man kommer, men jag diskuterar med så många som det bara går. Vi försöker verkligen driva

detta. Jag tror dock att det finns två saker som Sverige inte kan göra hela tiden. Det ena är att säga: We have what we in Sweden call ... och sedan ta något som är speciellt för oss. Det andra är att hota med att vi inte kommer att vara med. Man får vänta med det vassaste kortet tills man måste använda det.

Vi är mycket angelägna om att dataskyddet ska bli rätt och att det ska fungera och vara modernt och anpassat utifrån verkliga behov. Vi ska inte ha den typen av överlåtelse av beslut och stelheter, som det faktiskt också blir, i onödan.

Vi är på gång i denna fråga, och kommer att så vara. Det är klart att det är ett starkt stöd att ha KU med sig i detta och att kunna hänvisa till riksdagen. Ibland är det nästan det starkaste kortet att på EU-nivå kunna säga: Jag är ledsn, men den svenska riksdagen kommer över huvud taget inte att acceptera detta. Det går att använda i olika diskussioner.

Det är precis som jag har försökt redovisa: Vi vet inte hur långt vi kommer. Det är ganska långt kvar, och det är komplicerat. Jag tycker att medvetenheten eller problematiseringen av vad det innebär när man överlåter akter och när man inte tar ett direktiv fortfarande är på en orimligt låg nivå. Jag tror att fler skulle vakna om man fokuserade på detta ordentligt, men vi är inte där än. Så är det dess värre ofta inom EU-samarbetet.

Anf. 73 BILLY GUSTAFSSON (S):

Tack för svaret! Jag uppfattade en ärlig avsikt att försöka driva frågorna så långt möjligt. Men jag ställde en annan fråga, och det gjorde jag utifrån att jag är aktiv i Nordiska rådet. Inte för att jag vill överdriva min egen betydelse, men var står våra nordiska grannar? Om de är emot detta finns det möjligheter även för parlamentariker att påverka partivänner i dessa länder. Hur ser det ut?

Anf. 74 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

De har inte hört av sig, höll jag på att säga. De är inte aktiva. Vi har inte uppfattat något aktivt motstånd, men det är inte helt ovanligt att de nordiska kollegerna i många frågor tiger still. Om det finns möjligheter för riksdagsledamöter att via sina kontakter med nordiska kolleger lyfta dessa frågor, som naturligtvis måste vara angelägna också i de andra nordiska länderna, är ingen gladare än jag. Men vi har inte fått indikationer på att de är beredda att stötta vår linje eller på att de har en tydlig ståndpunkt som de driver. Jag har dess värre inte fått några sådana rapporter.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Vi går över till punkt 9 b. Det är en informationspunkt.

Anf. 76 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Sedan riksdagen gjorde sin subsidiaritetsprövning i våras har rådsarbetsgruppen bara hunnit med en första behandling av artiklarna 1–8, av totalt 62 artiklar. Jag ber därför att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går därmed vidare till punkt 10, Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen. Det är en beslutspunkt.

Anf. 78 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Kommissionen lade i mars i år fram ett förslag om direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott. Ordförandeskapet har prioriterat förslaget högt, och intensiva förhandlingar har pågått under sommaren och hösten. Förhandlingarna i rådet är nu nästan avslutade, och de frågor som återstår kan förhoppningsvis lösas i Coreper. Tanken är att rådet nu ska besluta om en allmän inriktning av det här direktivet.

Förslaget siktar på att komma åt kriminellas tillgångar. Det föreskriver till exempel att det ska vara möjligt att tillfälligt frysa tillgångar som kan förverkas om det annars finns risk att tillgångarna göms undan. Det ska också vara möjligt att förverka egendom som den dömda har överfört till någon annan. Vidare ska man kunna förverka vinning från andra brott än dem som gärningsmannen har dömts för om domstolen finner att vinningen härrör från annan brottslig verksamhet av den dömda eller någon annan. Det är det som brukar kallas för utvidgat förverkande. Direktivet innehåller också krav på att det i en del fall ska vara möjligt att förverka egendom hos en person som flyr undan lagföring och straff.

Förslaget innehåller minimiregler. Det står alltså medlemsstaterna fritt att ha en mer långtgående lagstiftning än den som föreslås. I de flesta fall har Sverige redan nu regler som gott och väl uppfyller direktivets krav.

Det är viktigt att komma åt de kriminellas tillgångar. Vi har därför välkomnat förslaget och arbetat för att det ska tillhandahållas så effektiva och verkningsfulla verktyg som möjligt. Självklart har vi också bevakat grundläggande rättssäkerhetsprinciper.

Det är positivt att förhandlingarna har gått i en sådan riktning att vi nu förhoppningsvis kan enas om en allmän inriktning för det här. Samtidigt är vi lite besvikna över resultatet. Vi hade gärna sett att man i en del fall hade gått ännu längre för att komma åt brottslingarnas tillgångar. Som förslaget ser ut ger det medlemsstaterna ganska stort utrymme att själva avgöra hur man vill genomföra vissa bestämmelser i direktivet. Vi har dock inte gett upp våra ambitioner med det här direktivet utan kommer att fortsätta våra insatser för att skapa effektiva möjligheter att komma åt tillgångar när förslaget behandlas i Europaparlamentet.

För att direktivet ska bli så effektivt som möjligt är det viktigt att medlemsstaterna samarbetar över gränserna. På Sveriges initiativ kommer en deklaration att beslutas där rådet och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en rättsakt som kompletterar direktivet när det gäller detta samarbete.

Anf. 79 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Vi går till punkt 11, Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan. Det är också en beslutspunkt.

Anf. 80 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Vid rådmötet förväntas rådet besluta om en allmän inriktning avseende direktivet. Jag redogjorde kort för det här förslaget när jag var här i oktober.

Direktivförslaget hör samman med och är ett komplement till en förordning om marknadsmissbruk som förhandlas i rådet för ekonomiska och finansiella frågor. Något dokument inför RIF-rådet har ännu inte presenterats. Det kompromissförslag som diskuteras innehåller vissa förändringar i förhållande till kommissionens förslag som vi har ansett är bra eller acceptabla.

Den största förändringen är att det inte längre är uppsåt som ska vara gränsen för när medlemsstaterna ska kriminalisera insiderhandel, röjande av insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan. Flera medlemsstater har nämligen inte velat att samtliga uppsåtliga fall ska behöva kriminaliseras utan bara mer kvalificerade gärningar. Kravet beskrivs därför numera så att medlemsstaterna ska kriminalisera åtminstone allvarliga fall. Det har inte varit möjligt att enas om en definition av vad som utgör allvarliga fall, utan man ger i stället vissa exempel i skältexten på vad som avses med allvarliga fall.

En medlemsstat kan förstås gå längre och kriminalisera även andra gärningar än sådana som anses vara allvarliga. I Sverige har vi, som ni säkert känner till, straffrättsliga sanktioner för alla former av marknadsmissbruk, medan många medlemsstater i stället har administrativa sanktioner för vissa typer av sådant missbruk.

Det här är den kompromiss som man kommit fram till när det gäller gränsen för vad som ska kriminaliseras, och jag tycker att den är acceptabel. Till saken hör att vi inte vill tvingas att införa administrativa sanktioner för sådant som är straffbelagt i Sverige, och vi har nu fått gehör för den ståndpunkten i kompromissförslag till förordning.

Eftersom medlemsstaterna ska kriminalisera röjande av insiderinformation var kommissionens förslag problematiskt för oss. Det kunde i några avseenden komma i konflikt med den i Sverige grundlagsskyddade rätten att lämna ut uppgifter i syfte att det ska offentliggöras i tryckt skrift eller i andra grundlagsskyddade medier. Men vi har både i skältexten och i artikeltexten tagit hand om de konflikterna. Det har vi alltså lyckats undanröja, vilket är bra.

Anf. 81 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet. Vi går till punkt 12. Det är en informationspunkt.

Anf. 82 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 83 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet. Vi går till punkt 13 som är både en diskussionspunkt och en beslutspunkt.

Anf. 84 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Kommissionen presenterade i mars 2011 två förslag till förordningar om makars respektive registrerade partners förmögenhetsförhållanden. Förslagen har förhandlats i en rådsarbetsgrupp, och det är nu första gången som de ska behandlas på ett rådsmöte.

Förslagen innehåller internationellt privaträttsliga bestämmelser och har kommit till för att underlätta de ekonomiska mellanhavandena för internationella par i gränsöverskridande situationer. I praktiken handlar det om frågor om upprättande av äktenskapsförord och bodelning. Förslagen innehåller tre huvuddelar, nämligen bestämmelser om vilket lands domstol som ska vara behörig, vilket lands lag som ska vara tillämplig samt bestämmelser som ska underlätta rörligheten för domar och handlingar mellan medlemsstaterna.

Inför rådsmötet föreslår ordförandeskapet riktlinjer för det fortsatta förhandlingsarbetet. För förordningen om makars förmögenhetsförhållanden föreslås riktlinjer dels om domstolsbehörighet, dels om erkännande, verkställbarhet och verkställighet av avgöranden och offentliga handlingar. Innebörden är bland annat att de domstolar och andra myndigheter som hanterar ärenden om äktenskapsskillnad eller boutredning och arvskifte vid den ene makens död normalt även ska kunna vara behöriga att ta upp frågan om bodelning.

När det gäller förslaget till förordning om registrerade partners förmögenhetsförhållanden föreslår ordförandeskapet mycket allmänt hållna riktlinjer. Innebörden är att diskussionerna måste fortsätta och att man i de diskussionerna får överväga om de riktlinjer som föreslås för förordningen om makars förmögenhetsförhållanden ska gälla på motsvarande sätt för registrerade partner.

Jag välkomnar ordförandeskapets arbete med ärendena, eftersom de innehåller regleringar av praktisk nytta för EU:s medborgare. Sverige bör även kunna acceptera förslagen till riktlinjer i de delar de rör frågor om behörighet samt erkännande, verkställbarhet och verkställighet av domar och offentliga handlingar i förslaget till förordning om makars förmögenhetsförhållanden.

Däremot tycker jag att det är synd att vi inom ramen för den föreslagna riktlinjen om registrerade partner inte alls har kommit lika långt som i förordningen om makars förmögenhetsförhållanden när det gäller samsynen. Sveriges utgångspunkt är att lösningarna ska vara lika i de båda förslagen i den mån det inte finns sakliga skäl däremot. Allt annat vore diskriminerande. Därmed anser jag att även registrerade partner, precis som makar, ska ges möjlighet att inom vissa ramar välja behörig domstol och tillämplig lag.

Det är också viktigt att en domstol inte ska kunna avsäga sig sin behörighet i mål som rör registrerade partner bara för att man i domstolslandet saknar regler om registrerade partner. En sådan möjlighet att neka behörighet rimmar illa med EU:s grundtankar om ömsesidigt erkännande och förtroende.

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet respektive det redovisade upplägget inför de fortsatta förhandlingarna i frågan. Med det lämnar vi punkt 13.

Anf. 86 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! I december 2011 antogs direktivet om en europeisk skyddsorder. Syftet med direktivet är att förbättra skyddet för brottsoffer eller personer som riskerar att utsättas för hot. Direktivet gäller bara för skyddsåtgärder som har koppling till misstänkt brottslig gärning. Det nu aktuella förslaget till förordning kompletterar direktivet och gäller civilrättsliga skyddsåtgärder.

Ordförandeskapet har som ambition att man nästa vecka ska komma överens om en allmän inriktning inför förhandlingar i Europaparlamentet.

Både direktivet och förordningen skapar möjligheter för personer som riskerar att utsättas för våld och hot att flytta till ett annat EU-land utan att för den skull förlora rätten till en skyddsåtgärd som har meddelats för att skydda dem. Förordningen är alltså tänkt att utsträcka det skydd som meddelats i en stat till en annan stat på samma sätt som i direktivet.

Förordningen innebär, precis som direktivet, att en hotad person som ofta befinner sig i en utsatt situation inte på nytt ska behöva motivera sitt skyddsbehov. I stället ska den myndighet som beslutat om en skyddsåtgärd på den skyddsbehövande personens begäran utfärda ett intyg om beslutet. Den skyddsbehövande personen ska sedan kunna visa upp intyget för behörig myndighet i en annan stat, och då ska skyddsåtgärden erkännas automatiskt utan någon prövning i sak.

Även om vi helst hade sett att man bara hade antagit en rättsakt kan vi ställa oss bakom att det även antas en förordning. Det viktiga är ju att stärka skyddet för personer som lever under hot och att utöka deras möjligheter att fritt röra sig inom EU.

Sverige har verkat för att medlemsstaternas myndigheter ska ha en aktiv roll i förfarandet och erbjuda en skyddsbehövande person hjälp och stöd när den behöver ta med sig en skyddsåtgärd till en annan medlemsstat. Vi kan konstatera att i princip alla andra medlemsstater i stället har velat ha ett mer renodlat civilrättsligt förfarande, vilket innebär att parterna själva ska driva förfarandet.

Europaparlamentets ansvariga utskott har dock, precis som Sverige, uttalat sig för en ordning där myndigheterna har en aktiv roll i förfarandet. Förhandlingar med EU-parlamentet kommer att påbörjas nu. Vi får se vad det kan leda till i just den här frågan.

Vi hade också föredragit att definitionen av skyddsåtgärder hade blivit lika tydlig som i det straffrättsliga direktivet. Definitionen kan nu komma att omfatta även skyddsåtgärder som, till skillnad från svenska kontaktförbud, inte bygger på ett reellt skyddsbehov.

Eftersom förordningen lämnar frågor om verkställighet till den erkännande medlemsstatens lagstiftning kan vi ändå acceptera definitionen. Det här är trots allt ett viktigt steg framåt. I övrigt tycker vi att förordningen innehåller godtagbara lösningar i flera frågor, till exempel varaktigheten för erkännande och rättssäkerhetsgarantier.

Jag kommer vid ministermötet att ta upp att resultatet inte har blivit riktigt vad vi hade förväntat oss och att ett mer effektivt skydd torde kräva att myndigheterna i större utsträckning bistår den utsatta personen.

Anf. 87 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet. Vi lämnar punkt 14 och går vidare till punkt 15 om gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Det är en diskussionspunkt och en eventuell beslutspunkt.

Anf. 88 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

För ett och ett halvt år sedan lade kommissionen fram förslag till en förordning om kvarstad på bankmedel. Det förslaget syftar till att göra det lättare för fordringsägare att driva in skulder över gränserna i privaträttsliga tvister. Det innebär att det inrättas ett europeiskt förfarande för kvarstad som gäller parallellt med medlemsstaternas nationella lagstiftning. Det innehåller också regler om verkställighet av beslut som meddelats enligt förordningen.

Förslaget har lanserats som ett viktigt element i hanteringen av den ekonomiska krisen i Europa. Det är bra att man inför enhetliga europeiska regler för kvarstad, både när det gäller förfarandet och beträffande verkställighet av de här besluten. Förslaget kommer att underlätta för fordringsägare, bland annat små och medelstora företag, att driva in sina skulder över gränserna.

För närvarande pågår andra behandlingen av förslaget på tjänstemannanivå, och nu finns det ett utkast till politiska riktlinjer för det fortsatta arbetet med förordningstexten. Förslaget till riktlinjer har fått starkt stöd av medlemsstaterna, och vi bör kunna godta riktlinjerna från svensk sida.

Riktlinjerna är allmänt hållna. De går ut på att det skapas ett självständigt kvarstadsförfarande för gränsöverskridande tvister. Huvudbudskapet är att det ska finnas en balans mellan fordringsägarens och gäldenärens intressen. Hur den balansen ska uppnås behöver man dock diskutera vidare i arbetsgruppen. Men det är viktigt att motparten som huvudregel inte hörs innan kvarstaden genomförs och att det finns ett krav på säkerhet för den skada som gäldenären kan drabbas av. Vi välkomnar därför att båda dessa element omnämns i riktlinjerna.

Vi ser dock problem med att reglera fordringsägarens skadeståndsskyldighet i förordningen. Vi anser att det är något som bör regleras i nationell rätt. Sverige bör trots det kunna godta den föreslagna riktlinjen som inte innebär att det slås fast att det ska finnas en bestämmelse om skadestånd i förordningen, bara att frågan ska diskuteras vidare.

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna respektive regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Vi går vidare till punkt 17, Utkast till EU:s narkotikastrategi. Det är en beslutspunkt.

Anf. 90 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

EU:s nuvarande narkotikastrategi omfattar åren 2005–2012. Under hösten har ett förslag till ny strategi förhandlats i rådet, och nästa vecka föreslås rådet godkänna förslaget till ny strategi. Den gäller då för perioden 2013–2020. Förslaget kommer sedan att formellt antas av Europeiska rådet i december.

Strategin är ett övergripande dokument som kommer att följas av fyraåriga EU-handlingsplaner med konkreta förslag till åtgärder under varje område. Förslaget till den första handlingsplanen kommer att arbetas fram av ordförandeskapet under våren 2013. Det nya förslaget till strategi följer i stort den nu gällande strategins huvuddelar om balanserade åtgärder mot både tillgång och efterfrågan på narkotika. Under var och en av huvuddelarna behandlar man tre horisontella frågor: samordning, internationellt samarbete och forskning, uppföljning och utvärdering.

Några nyheter finns dock i det nya förslaget. Det rör frågor om blandmissbruk med alkohol och narkotika, samt spridningen av nya psykoaktiva substanser. Dessa har fått en mer framskjuten plats i förhållande till vad som har gällt förut.

Regeringen välkomnar förslaget. Förslaget har efter förhandlingar blivit väl balanserat mellan å ena sidan stöd och vård, å andra sidan brottsbekämpning och gränsöverskridande samarbete. Narkotikafrågan är ju global till sin natur, och det är klart att det är viktigt för Sverige att vi har en gemensam strategi och ett gemensamt nätverk inom EU mot narkotika.

Ett exempel på varför detta är viktigt är naturligtvis den ökade försäljningen över Internet av olika psykoaktiva substanser. Det är som ni vet Socialdepartementet som har huvudansvaret för narkotikafrågorna, men även på Justitiedepartementet följer vi noga utvecklingen på narkotikaområdet eftersom det är så nära sammanknippt med de brottsbekämpande aspekterna.

Vi har en lång tradition av restriktiv narkotikapolitik i Sverige. Den har visat sig vara framgångsrik med internationella mått mätt, och det är regeringens bestämda uppfattning att vi ska fortsätta på den inslagna vägen.

Anf. 91 KERSTIN HAGLÖ (S):

Ordförande! Tack för föredragningen! Vi välkomnar och tycker att det är bra att regeringen poängterar värdet av att vi nu ska ha en gemensam strategi och ett gemensamt nätverk och att vi fortsätter på den vägen. Det är också bra att regeringen poängterar detta med internetförsäljning av psykoaktiva substanser eftersom vi vet att det är någonting som ständigt ökar, inte minst bland våra ungdomar.

Jag har en fråga: När de här diskussionerna förs i Bryssel, finns det då något medlemsland som fortfarande lyfter upp frågan om legalisering?

Anf. 92 SVEN BRITTON (S):

Det var närmast det jag också undrade, om olika ståndpunkter i legaliseringsfrågan innebär svårigheter för överenskommelserna. Annars känner jag mig väldigt nöjd med att Sverige håller fast vid den restriktiva linje som vi har kommit överens om.

Anf. 93 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Bland mina ministerkolleger har ingen lyft upp frågan om legalisering, men Nils Hänniger som arbetar med förhandlingarna kanske kan säga om det poppar upp sådana idéer under ytan.

Anf. 94 Ämnesrådet NILS HÄNNINGER:

Legalisering är ett lite otydligt begrepp här. Å ena sidan talar vi om avkriminalisering, det vill säga att det är tillåtet att för eget bruk ha narkotika. Portugal är ett exempel på att man avkriminaliserat eget bruk. Å andra sidan finns det länder som har kriminalisering, men man lagför inte såvida det inte är av en viss omfattning, för försäljning och så vidare.

För att svara på frågan kan man säga att det är en pågående utveckling där de elementen fortfarande finns och diskuteras, men man kan inte tydligt säga att det är någon som driver att EU ska avkriminalisera.

Anf. 95 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag kan lägga till att de flesta ministrar är helt klara över att narkotika hanteras av multikriminella nätverk. Den brottslighet som hanterar människohandel, narkotika, vapen och allt vad det nu kan vara i en salig röra är alla beredda att bekämpa. Det är där fokus ligger, och det gör att den här typen av frågor inte lyfts upp särskilt skarpt.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi går till punkt 18, Europeiska unionens anslutning till den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Det är en informationspunkt.

Anf. 97 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Vi ska få information om läget i de pågående förhandlingarna mellan EU och Europarådet om anslutningen. Därutöver förväntas ordförandeskapet informera om de diskussioner som förs inom EU om utkast till EU-interna regler.

Eftersom det är en informationspunkt hänvisar jag till det skriftliga underlaget.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Vi går vidare till punkt 20, Övriga frågor. Finns det några sådana?

Anf. 99 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Det enda som kommer att tas upp är att det kommande ordförandeskapet, Irland, kommer att presentera sitt program för perioden januari–juni 2013. Det är alltså en informationspunkt.

Anf. 100 ORDFÖRANDEN:

Sedan har vi Möte i Gemensamma kommittén, och där finns ett antal punkter på statsrådets område.

Anf. 101 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

När det gäller lägesrapport om SIS II, punkt 1, hänvisar jag till att det bara är en redovisning. Det är ren information och inga beslut.

Anf. 102 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och går till punkt 2.

Anf. 103 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det gäller förvaltningen av Schengensamarbetet och situationen i Schengenområdet, andra halvårsrapporten.

Rådet har bestämt att vi ska ha en politisk diskussion om läget i Schengenområdet minst en gång per halvår för att i tid kunna identifiera problem och vidta åtgärder. Kommissionen har nu presenterat sin andra rapport som täcker perioden den 1 maj–31 oktober. Rapporten innehåller en aktuell lägesbild där man dels tar upp situationen vid de yttre gränserna, dels läget inne i Schengenområdet. Man har ett avsnitt som handlar om tillämpningen av Schengenregelverket, och där redogör man för när kontroll tillfälligt återinförts på grund av särskilda omständigheter.

Man nämner också de pågående granskningarna av anmälda överträdelser, där bland annat Sverige har ett pågående ärende.

Slutligen finns det ett avsnitt om stödåtgärder, det vill säga hur man använder olika EU-verktyg, till exempel Schengens informationssystem, för att Schengensystemet ska fungera.

Kommissionen drar inga särskilda slutsatser, utan rapporten är i huvudsak beskrivande. Liksom förra gången avser regeringen att välkomna rapporten. Den ska ju lägga grund för en debatt om Schengenfrågor som ska hållas vid rådet. Det är värdefullt att diskutera dessa frågor på politisk nivå för att vi på ett tidigt stadium ska kunna vidta åtgärder där sådana behövs men också för att vi snabbt ska få indikationer på sådant som kan skapa såväl praktiska som politiska problem.

Jag tror att det är viktigt att man lyfter upp de här frågorna återkommande och att man har ett underlag för de diskussionerna. Schengensamarbetet bygger på ett ömsesidigt förtroende, och vi måste arbeta aktivt för att upprätthålla det. Återkommande diskussioner och debatt bidrar enligt min mening till det förtroendet.

Liksom förra gången avser regeringen att uppmuntra kommissionen att framgent försöka göra rapporten mer analytisk. En summering av läget är bra, men det vore ännu bättre för den politiska debatten om man belyste hoten mot den fria rörligheten och därmed inledde en diskussion om hur sådana hot kan bemötas.

En särskild detalj i rapporten som i hög grad berör Sverige är avsnittet som gäller arbetet för att kartlägga migrationsflöden inom Schengen, avsnitt 2.2. Det rör Sverige, eftersom många migranter kommer hit via andra medlemsländer. Kommissionen vill öka kunskapen om migrationsflödena. Vi delar helt kommissionens uppfattning att det är en viktig fråga, men vi vill samtidigt säkerställa att man inte inför administrativt betungande system för att klara det.

Anf. 104 LARS OHLY (V):

Det är en diskussionspunkt, så det finns ingen anledning att anmäla avvikande mening. Jag vill ändå poängtera att vår kritik mot Schengensamarbetet som har framförts vid en mängd tillfällen naturligtvis kvarstår som tidigare.

Anf. 105 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag noterar detta. Samtidigt måste vi väl vara överens om att det är bra att man återkommande redovisar hur det ser ut och att vi kan ta ställning och diskutera det.

Jag tror nämligen att förutsättningen för att rätta ut frågetecken och problem är att man lyfter upp frågan på bordet. Jag är lite nöjd med att vi har kommit så långt att man säger att man återkommande ska prestera en sådan rapport och den ska upp på bordet för annars är det lätt att saker glider undan. Det här är ett utmärkt tillfälle. Kan vi dessutom få rapporterna lite mer intressanta kommer det att bli riktigt bra.

Anf. 106 LARS OHLY (V):

För att glädja statsrådet kan jag välkomna analyserna och diskussionen men kvarhålla vår starka principiella kritik mot Schengensamarbetet.

Anf. 107 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag har ungefär samma inställning som Lars Ohly, även om jag inte är riktigt säker på att vi delar samma kritik i grunden.

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Vi går vidare till punkt 3.

Anf. 109 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Där vill jag hänvisa till det skriftliga underlaget. Detsamma gäller punkt 4, Övriga frågor.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under dessa punkter.

Anf. 111 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar även migrationsminister Tobias Billström med medarbetare välkomna till EU-nämnden vid justitieministerns sida.

Vi befinner oss nu på dagordningspunkt 8, Stockholmsprogrammet. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 112 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Inriktningen på EU:s arbete när det gäller rättsliga och inrikes frågor läggs fast i femårsprogram. Stockholmsprogrammet som fastställdes av Europeiska rådet under vårt ordförandeskap avser perioden 2010–2014. Det har nu gällt i snart tre år.

Enligt Stockholmsprogrammet skulle kommissionen före juni 2012 ha lämnat en halvtidsöversyn till Europeiska rådet. Av okänd anledning har man inte gjort det ännu. I stället har det cypriotiska ordförandeskapet lagt fram en egen översyn. Den innehåller en genomgång av vilka åtgärder i programmet som hittills antingen redan har antagits eller som har lagts fram och fortfarande förhandlas.

Som framgår av översynen har stora framsteg gjorts på många områden, men mycket återstår att göra. Det är därför viktigt att tiden fram till 2014 utnyttjas för att slutföra ambitionerna i programmet och att en prioritering av arbetsinsatserna sker på rätt sätt. Jag hoppas att diskussionen vid det kommande rådsmötet ger mig möjlighet att lyfta fram några prioriteringar som vi tycker är viktiga.

Sveriges ambition under förhandlingarna av programmet var att få en tydligare fokusering på individen och individens rättigheter i det fortsatta samarbetet. Vi ville också få en bättre balans mellan repressiva åtgärder och åtgärder som stärker den enskildes rättigheter. Programmet kom att poängtera just det och innehåller sådana åtgärder. Det gäller till exempel processuella rättigheter både för tilltalade och för brottsoffer. Där har viktiga steg tagits. Men det återstår fortfarande en hel del. Därför är det viktigt att arbetet fortsätter och att genomförandet av resterande åtgärder inte tappar tempo.

Både Lissabonfördraget och Stockholmsprogrammet slår fast att principen om ömsesidigt erkännande ska vara en hörnsten i det straffrättsliga samarbetet. Men kommissionen har sedan Lissabonfördragets ikraftträdande inte lagt fram något förslag om rättsligt samarbete på straffrättens område som bygger på den principen. Vi anser i enlighet med programmet att principen om ömsesidigt erkännande fortsatt ska vara utgångspunkten för det straffrättsliga samarbetet, och vi kommer också att driva den inställningen.

Ett annat område där mycket återstår att göra är utvecklingen av det brottsbekämpande informationsutbytet mellan medlemsstaterna. Många projekt dras med stora förseningar, och principen om tillgänglighet till information är långt ifrån genomförd. Här krävs det ett bättre genomfö-

randearbete i medlemsstaterna men framför allt bättre beslut på EU-nivå när det gäller framtida lösningar.

Stockholmsprogrammets bredare betoning av samarbete mot brott innebär en förändring i förhållande till tidigare flerårsprogram. Det är viktigt att gränsöverskridande hot möts genom nationell och internationell myndighetssamverkan och att de möjligheter till samordning som ges utnyttjas fullt ut. Här finns det mer att göra.

I Stockholmsprogrammet satte vi också upp ambitiösa mål när det gäller utbildningsinsatser och utbytesprogram för berörda yrkesgrupper inom området. Vi tycker att genomförandet av dessa mål bör realiseras. Med förbättrad kunskap om EU-verktygen och varandras rättssystem kan vi skapa ökat förtroende och ett bättre och effektivare samarbete mellan myndigheterna. Här finns det en hel del kvar att göra.

Det återstår två år av programmet. Jag hoppas att vi under den tiden ska kunna åstadkomma ytterligare resultat på viktiga områden. Samtidigt börjar det bli dags att fundera över nästa program och vilken inriktning det programmet bör ha. Det har vi säkert anledning att återkomma till och diskutera vidare framöver. Jag menar att en del av de grundfrågor som jag nämnde, och där vi redan har fått gehör i Stockholmsprogrammet, är sådant som Sverige bör driva framöver. Vi återkommer till den framtida inriktningen.

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Önskar statsrådet Billström göra en komplettering?

Anf. 114 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det är trevligt att vara här.

Sverige tar ett mycket stort ansvar när det gäller att erbjuda skydd till asylsökande. Vi är såväl i absoluta som i relativa termer ett av de största destinationsländerna i Europeiska unionen.

När vi nu närmar oss målgången för det gemensamma europeiska asylsystemet väntar den riktigt stora utmaningen, nämligen ett i praktiken välfungerande asylsystem där alla medlemsstaters nationella system är i linje med den gemensamma lagstiftningen och där asylsökande blir mottagna och får sin ansökan prövad på ett likvärdigt sätt.

Att leva upp till de gemensamt beslutade reglerna är att visa solidaritet. Därför är det angeläget att EU fortsätter arbetet med att stärka det praktiska samarbetet för att harmonisera tillämpningen av lagstiftningen. Här har kommissionen som fördragets väktare en mycket viktig roll.

Sverige är med sin vidarebosättningskvot på 1 900 personer den medlemsstat i EU som vidarebosätter allra flest människor med skyddsbehov. Vi vill även fortsättningsvis i Stockholmsprogrammets anda verka för att fler medlemsstater tar ett större ansvar.

I syfte att säkerställa en långsiktigt hållbar asyl- och migrationspolitik är det vidare viktigt att arbetet med att skapa goda förutsättningar för ett effektivt och humant återvändandearbete fortgår. Det fortsatta genomförandet av viseringskodexen och en fullständig utrullning av VIS ger möjlighet att vidareutveckla och harmonisera den gemensamma viseringspolitiken, vilket också är i linje med Stockholmsprogrammet. I närtid anser Sverige att det är av stor vikt att en suspenderingsmekanism kommer på plats inom ramen för revideringen av viseringsförordningen.

Stockholmsprogrammet uppmanar vidare kommissionen och rådet att fortsätta att genomföra den strategiska planen för laglig migration. Att göra det möjligt för människor att komma till EU för att arbeta är något som vi i Sverige med vår egen arbetskraftsinvandringsreform har positiv erfarenhet av. De två återstående direktiven på arbetskraftsinvandringsområdet bör antas så snart som möjligt.

Arbetet med att genomföra den övergripande strategin för migration och rörlighet på ett strategiskt och konsoliderat sätt måste fortsätta att stå i fokus för EU:s migrationspolitik i de yttre förbindelserna, inklusive att utveckla kopplingarna mellan migration och utveckling.

Enligt fördraget ska Europeiska rådet fastställa strategiska riktlinjer på det rättsliga och inrikes området, och Stockholmsprogrammet har, som justitieministern sade, tjänat som dessa riktlinjer i tre år och har visat sig vara ett viktigt instrument för policyutvecklingen på området. Mot den bakgrunden kan regeringen konstatera att det även fortsättningsvis är viktigt att fullt ut ta till vara den möjlighet som fördraget ger oss dels för att säkerställa ett ägarskap för policyutvecklingen, dels för att se till att kommissionen på ett tydligt sätt får ta del av medlemsstaternas prioriteringar. I den processen har regeringen som målsättning att Sverige ska vara en konstruktiv och aktiv part även framöver.

Anf. 115 KERSTIN HAGLÖ (S):

Ordförande! Jag tackar för föredragningen. När vi behandlade Stockholmsprogrammet i EU-nämnden i november 2009 hade vi socialdemokrater, vilket är väl känt, en lång avvikande mening som var starkt inriktad på sakfrågor, men det fanns också en slutkläm om att det är svårt att överblicka konsekvenserna av Stockholmsprogrammet. När ordförandeskapet nu inför rådsmötet presenterar vad man ska diskutera vidare och vilka förslag som föreligger kan vi se att ett av förslagen är att man ska gå vidare med frågan om gränskontroll.

Det är väl känt att vi socialdemokrater har haft många frågetecken kring Frontex roll, Frontex befogenheter och ett Frontex som sväller och sväller. När vi i justitiekommittén gjorde en prövning fann vi att Eurosurförordningen i sin helhet strider mot subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Det var Socialdemokraternas synpunkt.

När man nu ska gå in i fortsatta diskussioner är det oerhört intressant att få veta hur regeringen egentligen ser på de fortsatta diskussionerna om arbetet med Eurosurförordningen. Är regeringen verkligen beredd att stödja förslaget att Frontex får inflytande över hur medlemsländerna fördelar sina gränsövervakande resurser? Det är just det som tas upp i artikel 14 i kommissionens förslag.

Anf. 116 EVA-LENA JANSSON (S):

I går fick socialförsäkringsutskottet information av statsrådet, och vi ställde ett antal frågor utifrån att asyl- och migrationspolitiken hänger ihop med de delar som gäller Stockholmsprogrammet och framför allt Frontex roll. Vi kunde inte få svar av statsrådet då, och nu vänder jag mig till Beatrice Ask eftersom statsrådet Billström inte svarar på vad Frontex utveckling handlar om.

I dokumentet står det: När det gäller gränskontroll påtalas det att flera initiativ tagits för att förstärka Frontex roll. Det anges också att den mer

långsiktiga utvecklingen av Frontex inkluderar frågeställningen om inrättande av en gränsstyrka. Vi vill gärna veta vad detta innebär för Frontex roll. Vår syn på Frontex har från början varit att vi bland annat i en avvikande mening i socialförsäkringsutskottet 2008/09 påpekade att vi såg positivt på att UNHCR får ett mer aktivt inflytande.

När man här talar om Frontex, som inkluderar frågeställningen om inrättande av en gränsstyrka, känns det som om Frontex håller på att utvecklas i en helt annan riktning. Det får effekter på asyl- och migrationspolitiken. Det var därför vi i går lyfte fram frågan och nu gärna vill få svar på vad den utvecklingen innebär.

Anf. 117 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det stämmer att det finns en punkt i Stockholmsprogrammet som handlar om att kommissionen inbjuds att initiera en debatt om den långsiktiga utvecklingen av Frontex. Men frågorna är inte riktigt nya.

I den debatten har det ända sedan Haagprogrammet 2005 funnits önskemål om att diskutera möjligheterna att skapa ett europeiskt system av gränskontrolltjänstemän. Jag erinrar mig min egen tid i riksdagen och mina synpunkter på att det i grunden måste vara ett nationellt ansvar, inte ett europeiskt, att ägna sig åt gränskontroll. Det är lite motigt när man diskuterar det med vissa medlemsstater, men det är den grundhållning som fortfarande gäller.

Av den halvtidsrapport som vi har fått från Cypern framgår att någon sådan debatt ännu inte har ägt rum. Det är kanske lite synd. Medlemsstaterna, via Frontex, genomför redan i dag gemensamma gränskontrolloperationer. Om det är någonting utöver det som avses med "ett europeiskt system av gränskontrolltjänstemän" är inte känt eftersom det inte finns något förslag på bordet om det. Jag vet inte hur man ska tolka det.

Skulle en debatt på detta tema äga rum i rådet framöver kommer jag naturligtvis att återkomma till riksdagen med regeringens inställning.

Jag vill ändå påpeka att det vid de diskussioner som rör gränskontroll är viktigt att beakta att internationella förpliktelser på asylområdet efterlevs när det gäller de människor som är i behov av skydd. Det är ofta det som kommer i skottgluggen när vi diskuterar detta.

Det är viktigt att påminna om att Frontexförordningen ändrades förra året, bland annat i syfte att säkerställa att mänskliga rättigheter ska respekteras fullt ut i hela Frontex verksamhet. Ändringarna innebär till exempel att Frontex ska utse ombud för grundläggande rättigheter och att det ska finnas ett rådgivande forum för grundläggande fri- och rättigheter som ska bistå myndighetens styrelse.

Men, som sagt, framtidsdiskussionen om hur Frontex ska utvecklas har inte ägt rum. En punkt som finns i Stockholmsprogrammet är att man borde kunna ha det, men det har inte skett. Det beror förmodligen på att man inser att det finns många olika synpunkter på vart detta ska ta vägen. Vi skulle naturligtvis välkomna en diskussion och tycker att det är viktigt att man vet vilka uppgifter en sådan myndighet har och på vilka grunder.

Anf. 118 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi har inte varit med i denna diskussion från början, men vi har följt den sedan vi kom in i riksdagen. Vi kan notera att Stockholmsprogram-

met har lett till en mängd direktiv och förordningar. Alla vet vad vi tycker om överstatlighet. Vi tycker inte att detta huvudsakligen är något bra.

Om vi nödvändigtvis måste fortsätta att harva på med programmet tycker jag att vi ska prioritera tre saker. Det rör samarbete kring förhindrande av strömmar av illegala immigranter och smuggelgods till unionen, gränskontroller samt upprättande av gemensamma återtagandeavtal för immigranter som befinner sig inom unionen illegalt.

Jag vet inte hur stora förhoppningar man kan ha om att regeringen lyssnar på det, men det är i alla fall våra synpunkter på det i dagsläget.

Anf. 119 LARS OHLY (V):

När Stockholmsprogrammet behandlades 2009 hade vi, Socialdemokraterna och Miljöpartiet en gemensam avvikande mening. Vi befarade att Stockholmsprogrammet skulle leda till en skärpning i synen på asylrätten men kanske framför allt till en militarisering av gränserna. Frontex roll i uppbyggandet av en stark gränskontroll har lett till precis det. Våra farhågor var riktiga.

Frontex håller på att bli en organisation som växer sig starkare i kraft av rädsla hos EU:s medborgare för människor som kommer från andra delar av världen. Vi ser hur man bygger murar. Vi ser hur Frontex jagar människor. Vi ser oerhörda mänskliga tragedier i spåren av Frontex arbete. Just nu byggs det upp en enorm styrka på gränsen mellan Grekland och Turkiet därför att man är rädd för att det ska komma för många flyktingar i spåren av krisen i Syrien och övriga Mellanöstern. Det sägs att 1 800 poliser för närvarande militariserar EU:s gräns mot Turkiet.

Det är en utveckling som man kunde ha förutspått, det är en utveckling som man måste reagera mot och det är en utveckling som leder till ett mer inhumant och rättsosäkert Europa. Därför menar jag att den avvikande mening som vi hade i allt väsentligt har visat sig vara riktig. Jag vidhåller därför alla de ståndpunkter som Socialdemokraterna, Vänstern och Miljöpartiet var överens om 2009.

Anf. 120 KERSTIN HAGLÖ (S):

Ordförande! Jag anser att jag inte har fått svar på min fråga. När vi gjorde subsidiaritetsprövningen och proportionalitetsprövningen ansåg vi socialdemokrater att detta i sin helhet stred mot hela Eurosutförordningen. Kommissionens förslag i artikel 14 säger nämligen i sak att det innebär att Frontex inte bara bistår med information utan faktiskt också ska styra hur enskilda medlemsländer bevakar sina gränser. Det var just det vi var emot.

Eftersom diskussionen ska fortsätta framöver – det står klart och tydligt i ordförandeskapets underlag – ställer jag frågan hur regeringen ställer sig i fortsatta diskussioner. Socialdemokraterna avvaktar än så länge, och ministern får gärna återkomma i frågan.

Anf. 121 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Herr ordförande! Om man har besökt en del yttre gränser har man ibland slagits av att kunskapsnivån hos en del nationella gränsvakter vad gäller mänskliga rättigheter kanske inte är den allra högsta. Min syn är att de beslut som har tagits vad gäller Frontex ramverk – Fundamental

Rights Officer och insynsrådet, så kan man väl kalla det – har flyttat fram positionerna på Frontex område, till förmån för mänskliga rättigheter.

Min fråga till Beatrice Ask är därför: Skulle Frontex kunna vara ett verktyg för att stärka de mänskliga rättigheterna vid de yttre gränserna?

Anf. 122 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

När det gäller de bilder vi sett på havererade båtar på havet vill jag erinra om att en del av de gemensamma insatserna har handlat om att rädda liv.

När vi sedan går till gränskontrollarbetet delar jag uppfattningen att det finns oacceptabla förhållanden på en del håll. Vi har haft stora problem med hur människor tas om hand och hur man rent formellt sköter de regelverk som gäller för asylsökande och annat. Det är där de gemensamma insatserna har betydelse, att bringa viss ordning och reda utifrån de internationella överenskommelser och annat som ligger till grund för att säkerställa att människor behandlas på ett korrekt sätt och under ordnade former. I den delen anser jag att Frontex har en uppgift och att vi har ett gemensamt ansvar.

Den andra pendangen i detta, som är anledningen till att vi måste diskutera utvecklingen och där jag inte delar vissa medlemsstaters uppfattning, är att man ska ta över nationellt ansvar för gränskontroll och på det sättet skapa någon typ av styrka i den meningen.

Jag tror att vi behöver ha en principiell diskussion. Det gäller kanske inte så mycket i Sverige, även om vi anses ha olika uppfattningar här, som på EU-nivå. Det handlar om att reda ut definitionen av vilka uppgifter som ska utföras. Med de migrationsströmmar som finns, den rörlighet som är och de frågeställningar som har dykt upp är det ingen tvekan om att de insatser som Frontex kan utföra är mer eller mindre nödvändiga. Jag vågar påstå att de dessutom räddar liv, rent bokstavligt. Det kan omöjligen vara fel.

Däremot måste man vara observant när det gäller EU-gemensamma institutioner för att säkerställa att de inte växer av egen kraft eller tar en riktning som inte var avsikten. Det är just därför vi uppmanade och tyckte att det var bra om kommissionen tog initiativ till en sådan diskussion, för det är också en fråga som måste komma upp mellan varven.

Jag har inget svar på var man kommer att landa i detta. Jag försökte reda ut det Kerstin Haglö frågade efter, alltså vad som kunde menas med gränskontrolloperationer, eller vad det stod – jag tappade bort ordet – just för att man inte berättar vad man menar med det. Därför lämnar jag frågan öppen till dess vi faktiskt har utrett det, för vi har inga indikationer på hur det ser ut. Bristen är att man inte har återkommit och inte i denna del gjort det som förutsågs i Stockholmsprogrammet.

Sedan vill jag gärna säga att Stockholmsprogrammet inte i första hand är ett program som medverkar till ökad överstatlighet, utan det lägger grunden för mycket arbete för att säkerställa medborgerliga grundläggande rättigheter i Europa när människor faktiskt har en förmåga att röra på sig.

Anf. 123 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! Jag kanske är lite trög, men när det anges att den mer långsiktiga utvecklingen av Frontex inkluderar frågeställningen om inrät-

tande av en gränsstyrka vore det bra om EU-nämnden fick en uppfattning om vad regeringens uppfattning är i frågan. Är man positiv till inrättande av en gränsstyrka? Är man positiv till uppfattningen att Frontex ska utvecklas mot att inte bara vara delaktig i att hjälpa länder utan även bli en gränsstyrka? Är det syftet med Frontex, och har regeringen i så fall en uppfattning i den frågan?

När både jag och Mikael Cederbratt besökte flyktningförläggningen och gränsen mellan Turkiet och Grekland, och även träffade representanter för Frontex, kunde vi se hur de opererar på plats. Vi kunde se att det inte alltid blev en rättssäker process. Frontexmedarbetare beskrev att de inte behöver några tolkar, för de kan se vilka länder personer kommer från. På det sättet kan de alltså definiera om en person är flyktingsökande eller bara illegal migrant, som det ibland uttrycks. Då blir det problem med hur man har upprättat gränserna.

Grekland hade problem och har fått förstärkning. Vi trycker på att det ska vara humant och rättssäkert, precis som Tobias Billström också har sagt, när vi har överläggningar om asyl- och migrationspolitiken. Där är vi helt överens. Om Frontex utvecklas till en gränsstyrka som får en helt annan roll än vad som är tänkt vill vi veta vad regeringens uppfattning är.

Anf. 124 MARIA FERM (MP):

Jag tänkte säga några ord om Frontexdiskussionen, även om detta är en generell diskussion om Stockholmsprogrammet och halvtidsöversynen.

Det är såklart Miljöpartiets åsikt att det finns stora problem förknippade med Frontex som organisation. Alla gröna i EU, och i världen, håller egentligen med om att det skulle vara mycket bättre om Frontex som helhet kunde ha ett tydligt livräddande syfte snarare än att förhindra människor att ta sig till EU. Eftersom det finns mixade migrationsströmmar finns alltid risken att personer i behov av skydd kommer att förhindras att ta sig hit.

Jag såg nyligen någon rapport om att begravningsplatserna på ön Lampedusa är slut eftersom det är så många som har dött på vägen dit. Det finns alltså problem med att människor helt enkelt drabbas av den situation som råder i dag.

Det är klart att det är en positiv utveckling att Frontex har fått utbildning i mänskliga rättigheter och att man tar steg åt det hållet, men det finns också grundproblem som man inte kommer att komma undan när människor förhindras att fly på ett säkert sätt.

Anf. 125 LARS OHLY (V):

Jag förstod inte riktigt regeringens ståndpunkt. När man i dessa diskussioner har att ta ställning till skrivningar som mycket tydligt indikerar att man vill bygga upp en gränsstyrka i Frontex regi, att man vill förstärka Frontex roll, är det väsentligt för oss att få veta vad regeringen tänker säga i de diskussionerna.

Kommer man att vara väldigt tydlig med att detta är oerhört problematiskt, kanske till och med oacceptabelt, för Sverige? Kommer man att tala om att vi inte kommer att acceptera den typ av gränsstyrka som nu diskuteras? Kommer man att vara tydlig med att Frontex roll inte får förstärkas på det sättet?

Det vi ser i spåren av Frontex verksamhet är nämligen just att begravningsplatserna håller på att ta slut.

Anf. 126 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag vet inte vilket dokument Lars Ohly har läst, men i ordförandeskapets rapport står det inte alls att man har för avsikt att inrätta någon gemensam gränsstyrka. Regeringens synpunkt är att en gemensam gränsstyrka inte är aktuell. Det vore fel, och jag sade redan inledningsvis att vår uppfattning är att gränskontroll är ett nationellt ansvar.

När det gäller Grekland vågar jag dessutom nästan påstå att det inte nödvändigtvis är Frontex som har ställt till problemen utan att det snarare – det är ganska uppenbart – är de nationella gränsmyndigheterna som inte har klarat uppgiften. I den meningen har det varit viktigt att Frontex som i någon mening medlemsstaternas förlängda arm har kunnat gå in och skapa viss ordning och reda. Det är en bedrövlig situation humanitärt.

Liknande situationer kan uppstå på andra håll, och jag tror att det är viktigt att vi har funktioner som kan gripa in och agera när sådant kan uppstå. Då handlar det om att säkerställa att regler av alla de slag följs och att det inte sker genom att man tar över det nationella ansvaret utan snarare genom att man bygger underifrån.

Jag vet inte om det var det Kerstin Haglö var inne på, men Eurosur är ett betydelsefullt arbete kring detta. Det är under förhandling. Det pågår förhandlingar, och vi har informerat om det ett antal gånger. Så här långt tycker vi att vi får gehör för synpunkter, och så fort det kommer upp igen kommer vi naturligtvis att redovisa det. Det har nämligen också med detta att göra.

Regeringen förordar dock som sagt ingen gränskontrollstyrka; det är inte så Frontex ska se ut. Men låt mig säga att jag tror att det är viktigt att man i enlighet med det som står i Stockholmsprogrammet initierar en diskussion om hur institutionen ska utvecklas, av det enkla skälet att det annars är lätt att institutionen får egna fötter. Jag tror att det är viktigt att ha en återkommande diskussion om vad det är för grundförutsättningar som gäller för verksamheten, och vi är ganska tydliga på vad som gäller där. Någon sådan diskussion har dock inte funnits.

Det ordförandeskapet skriver i sin halvtidsrapport är att de tycker att just den diskussionen borde föras. Det kan väl omöjligen vara fel, vad jag kan förstå. Det tror jag inte att de som är kritiska till gränskontroller heller tycker, utan nu får man väl plocka upp det på agendan helt enkelt.

Anf. 127 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan. Jag har även noterat avvikande mening från Vänsterpartiet.

Med det tackar vi statsrådet Ask och önskar henne och medarbetarna en trevlig helg.

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:

Det finns inga A-punkter, men däremot finns det en återrapport från statsrådet gällande möte i rådet den 25 och 26 oktober.

Anf. 129 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Vid rådsmötet i oktober diskuterades bland annat kommissionens tredje rapport om uppföljningen efter viseringsliberaliseringen i länderna på Västra Balkan.

Kommissionen konstaterade att antalet asylansökningar från personer på Västra Balkan har ökat kraftigt, vilket har inneburit stora ansträngningar för några EU-medlemsstater, däribland Sverige. Beträffande suspenderingsmekanismen fanns ett brett stöd bland medlemsstaterna om att förhandlingarna måste slutföras skyndsamt.

Vid mötet fick vi även en lägesrapport om situationen i Syrien. Kommissionen informerade om de humanitära insatser som EU hittills har vidtagit i regionen för att möta de omedelbara behoven och vad EU på längre sikt bör fokusera på när krisen är över. Förslaget om inrättandet av ett regionalt skyddsprogram som en del av en mer långsiktig regional stödinsats fick stöd av medlemsstaterna.

Jag underströk bland annat vikten av att EU fortsätter att stödja UNHCR, IOM med flera organisationer och att åtgärderna koordineras väl. Jag framförde även att solidaritet måste visas gentemot de grannländer som i dagsläget tar det största ansvaret för fördrivna personer från Syrien.

I övrigt ber jag att få hänvisa till den skriftliga rapporten.

Anf. 130 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! Vi fick information i går. Jag vill ändå ta upp den fråga som vi lyfte upp i socialförsäkringsutskottet, nämligen informationen om läget för de syriska medborgarna. Man framhåller att man skissar på ett temporärt system med ökad effektivitet och ökat skydd. Beredskap måste finnas om det blir nödvändigt. Även Italien pekar på att man måste kunna hantera krisen.

Då tog vi upp frågan om det är aktuellt att sätta i gång massflyktsdirektivet i ett läge då flyktingströmmarna ökar. Finns det möjlighet att aktualisera det? Den frågan var ju uppe i samband med Libyenkrisen. Kommer det att bli aktuellt med ett massflyktsdirektiv nu?

Anf. 131 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det så kallade massflyktsdirektivet, som Eva-Lena Jansson hänvisar till, tillkom efter Kosovokrisen på 90-talet. Det är ett direktiv vars användningsområde aldrig har prövats skarpt i EU. Även om de siffror vi nu ser konstituerar en uppgång i förhållande till förra årets

siffror och en ganska kraftig sådan är det ändå långt ifrån de siffror som var aktuella under Kosovokrisen. Vi kan nog vara säkra på att det just i det här läget inte är aktuellt att initiera användandet av det direktivet. Det faller inte inom ramen för användningsområdet för närvarande.

Anf. 132 EVA-LENA JANSSON (S):

Om man skissar på temporära system och andra åtgärder, vad skulle det kunna innebära? Vad handlar det i så fall om? Man talar då inte om att följa direktivet utan säger att det måste finnas möjligheter att rusta för krisen. Hur tänker man att det ska ske?

Anf. 133 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! När man fokuserar på situationen i förhållande till grannländerna är det viktigt att förstå att om vi ska kunna undvika stora sekundära förflyttningar måste hjälp bibringas de människor som i dag befinner sig på plats i regionen, i några av de stater som har tagit emot flest personer. Då talar vi om Turkiet, Jordanien och Libanon. I ett EU-perspektiv är det viktigt att vi ser till att slå vakt om den aki som är beslutad och som säger att alla medlemsstater ska pröva ansökningar som inkommer på ett likvärdigt sätt. Åtgärder på plats i regionen handlar dock framför allt om skyddsprogrammen, som ju också står angivet i det citat som Eva-Lena Jansson läste upp. Jag tror att det är där vi måste lägga tyngdpunkten.

Genom humanitärt stöd kan människor bringas hjälp på plats, och man kan också se till att avhjälpa den typ av humanitära katastrofer som annars skulle kunna bli fallet när nu hundratusentals människor lämnar Syrien för närområdet. Jag tror att det är där man ska lägga tyngdpunkten. Det är också det som avses med de här texterna.

Anf. 134 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi statsrådet för informationen och går vidare till punkt 3, Det gemensamma europeiska asylsystemet. Det är en informationspunkt, som vi har uppfattat det.

Anf. 135 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

På rådsmötet nästa vecka ska vi återigen få en lägesrapport från förhandlingarna om rättsakterna i det gemensamma europeiska asylsystemet. Som ni vet har målsättningen sedan Stockholmsprogrammet antogs varit att förhandlingarna om asylrättsakterna ska avslutas 2012. Målsättningen med formellt antagande av alla rättsakter innan årets slut kommer sannolikt inte att kunna nås fullt ut, men viktiga framsteg har gjorts i förhandlingarna under hösten, och vi närmar oss en överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet om de olika rättsakterna.

Vad gäller mottagandedirektivet nåddes, som ni vet, i juli en principöverenskommelse i rådet om direktivtexten, som har bekräftats av Europaparlamentets LIBE-utskott. Denna text antogs på RIF-rådet den 25 oktober. När Europaparlamentet har röstat i plenum kommer direktivet att kunna antas.

I fråga om Dublinförordningen har man under hösten förhandlat om frågan om vilka befogenheter som ska ges till kommissionen om att fatta

beslut om hur förordningen ska genomföras eller ändras. I mitten av november kunde rådet och Europaparlamentet enas om den sista utestående frågan i förhandlingarna om Dublinförordningen. Och den 27 november, alltså den här veckan, bekräftade rådet och LIBE-utskottet den politiska överenskommelsen mellan rådet och parlamentet om hela den nya förordningstexten. När texten har antagits på ett ministerrådsmöte och Europaparlamentet har genomfört sin omröstning i plenum kommer den nya Dublinförordningen att kunna antas.

Förhandlingarna om asylprocedurdirektivet mellan rådet och Europaparlamentet har kommit långt men pågår fortfarande. Det cypriotiska ordförandeskapet har som målsättning att så snart som möjligt komma fram till en kompromisslösning som kan få stöd av både rådet och parlamentet.

Som jag nämnde inför RIF-rådet i slutet av oktober fick ordförandeskapet den 10 oktober mandat att inleda informella förhandlingar med Europaparlamentet om Eurodacförordningen. Också här pågår fortfarande förhandlingar.

Avslutningsvis: Tros att det gemensamma asylsystemet bara står som en lägesrapport på dagordningen kommer jag att ta till orda på rådsmötet för att understryka vikten av att så snart som möjligt avsluta de förhandlingar som vid årsskiftet eventuellt inte är helt klara. Jag kommer också att framhålla att arbetet med det gemensamma asylsystemet naturligtvis måste fortsätta även efter att lagstiftningen har antagits. Förutom att lagstiftningen ska antas av alla medlemsstater måste det praktiska samarbetet utvecklas vidare i EU.

Anf. 136 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vill hänvisa till vad vi har sagt tidigare i det här ärendet. Vi tycker inte att vi ska ha ett gemensamt asylsystem på det sätt som migrationsministern förespråkar här. Jag anmäler alltså avvikande mening i förhållande till regeringen.

Anf. 137 LARS OHLY (V):

Det här tangerar den diskussion vi hade nyss. I socialförsäkringsutskottet anmälde Vänsterpartiet avvikande mening som jag gärna vill upprepa. Man kan inte ha ett gemensamt asylsystem som harmoniserar nedåt. Man måste ha möjligheter att gå längre och ha mer generösa regler. Dessutom måste man göra rätt saker.

En av de viktigaste saker man kan göra för att förhindra de mänskliga tragedier vi ser i flyktingpolitiken i vår världsdel i dag är att skapa lagliga vägar in. Mycket av det som i dag diskuteras fokuserar tvärtom på att förhindra att människor får möjlighet att till exempel själva välja var de ska få sin asylrätt prövad. Det är inte rimligt, och det skapar en rättsosäkerhet och leder till beslut som mycket starkt kan ifrågasättas både på humanitär grund och på grundval av de internationella konventioner som Sverige och EU-länderna i övrigt har förbundit sig till.

Fokus måste vara på rätten till asyl. Fokus måste vara på en rättssäker prövning av varje enskilt fall. Jag menar att det finns stora brister i de diskussioner som nu förs om det gemensamma europeiska asylsystemet. Därför upprepar jag den avvikande mening som Vänsterpartiet har anmält i socialförsäkringsutskottet.

Anf. 138 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan. Vi har noterat avvikande meningar från Sverigedemokraterna respektive Vänsterpartiet.

Därmed går vi vidare till punkt 20, Övriga frågor. Statsrådet är noterat under den punkten, men jag förstår att det tydligen inte finns något att ta upp där. Har statsrådet något övrigt att säga?

Anf. 139 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Jag ber bara att få önska ordföranden, ledamöterna, ersättarna och tjänstemännen en trevlig helg och tackar för visat intresse.

Anf. 140 ORDFÖRANDEN:

Det är vårt nöje att önska detsamma.

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (socialpolitik) den 21 juni 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (socialpolitik) den 6–7 december 2012

Anf. 141 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar integrationsminister Erik Ullenhag med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Jag vill inledningsvis fråga om det finns några A-punkter. Det gör det inte. Då, statsrådet, emotser vi en återrapport från möte i rådet den 21 juni.

Anf. 142 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

På återrapportsidan har vi egentligen inget att berätta om. Vi har i stället en punkt om antidiskrimineringsdirektivet. Kan jag gå direkt på den, herr ordförande?

Anf. 143 ORDFÖRANDEN:

Ja, om det inte finns några frågor från nämndens ledamöter lämnar vi den punkten. Vi tackar för informationen.

Då är vi på dagordningspunkt 6. Det är en informationspunkt.

Anf. 144 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Detta är ingenting nytt. Kommissionen presenterade ett förslag om ett bredare antidiskrimineringsdirektiv i juni 2008. Det handlar om att få ett brett skydd som ska täcka diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Sveriges ståndpunkt har efter förankring i EU-nämnden varit att vi i huvudsak ställer oss bakom direktivet. Vår bedömning är också att den svenska lagstiftningen efter den förändring vi gör av lagstiftningen när det gäller åldersdiskriminering i princip uppfyller direktivet. Vad gäller personer med funktionsnedsättning pågår det i Regeringskansliet ett arbete om bristande tillgänglighet. Detta gäller alltså hur den svenska lagstiftningen står sig mot direktivet.

Anledningen till att det inte sker så mycket med direktivet är att det krävs enhällighet i rådet. Det finns ett par stater som säger att de aldrig kommer att gå med på direktivet över huvud taget. Det förs då en diskussion med kommissionen om man ska dra tillbaka det eller inte, men kommissionens utgångspunkt är att man ska fortsätta arbetet och hoppas på ett nytt politiskt läge.

Ett av de länder det gäller är Tyskland. Där är man väldigt öppen med detta. Man har i sin regeringsförklaring sagt att man inte kommer att gå med på något ytterligare förstärkt skydd mot diskriminering på Europa-nivå. Lite låst är det alltså.

Cypern har i sitt ordförandeskap diskuterat direktivets räckvidd och lämnat förslag på förtydligande avseende omfattningen av socialtjänst,

2012/13:13
30 november

hälso- och sjukvård samt utbildning. Det irländska ordförandeskapet säger också att man vill driva direktivförhandlingarna vidare.

För något år sedan frågade jag ansvarig kommissionär Viviane Reding hur hon ser på direktivförslaget och dess framtid, men hon vill ha det på bordet. Från svensk sida skulle vi vilja ha det bredare skyddet. Man har försökt lösa detaljer, men läget är ganska låst.

Den svenska ståndpunkten är fortsatt att vi i huvudsak är positiva till direktivet och till ett breddat skydd.

Anf. 145 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och önskar statsrådet med medarbetare en trevlig helg.

Återrappport från möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (socialpolitik) den 4 oktober 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (socialpolitik) den 6–7 december 2012

Anf. 146 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Maria Larsson välkommen till EU-nämnden. Jag undrar inledningsvis om det finns några A-punkter. Det gör det inte. Då ser nämnden fram emot en återrappport från mötet i rådet den 4 oktober.

Anf. 147 Statsrådet MARIA LARSSON (KD):

Herr ordförande! Den 4 oktober var det ett Epscomöte i Luxemburg. Vid mötet antogs de rådsslutsatser om barnfattigdom och barns välbefinnande som vi föredragit här vid tidigare möte. Kommissionen har utlovat rekommendationer på området under våren. De kommer då att ingå i ett större paket.

Vi välkomnade rådsslutsatserna. De har en bred ansats. Det handlar om barns välfärdsperspektiv och att vi fortsätter samarbetet inom etablerade strukturer.

Diskussionsämnet för mötet var Europa 2020-strategin med inriktning på att utvärdera vårens arbete. Där antogs två yttranden som kommittén för social trygghet hade tagit fram som handlade om dels uppföljningen av strategin, dels utvärderingen av vårens arbete. Detta föredrogs också vid det tidigare mötet.

Anf. 148 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen på den punkten och övergår till punkt 9, Europaåret 2012 för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna: vägen framåt. Det är en beslutspunkt och en ny fråga för nämnden.

Anf. 149 Statsrådet MARIA LARSSON (KD):

Äldreåret har varit temaåret i år. Vi avslutade det för svensk del i går med en avslutningskonferens. Det har pågått en massa aktiviteter både i vårt land och i andra länder.

På Epsco den 6 december kommer frågan om en rådsdeklaration om det europeiska året för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna att tas upp på dagordningen. Det handlar då om ett antagande.

Det cypriotiska ordförandeskapet har tagit fram ett antal politiska budskap som alla är väl kända sedan tidigare och som också är väl överensstämmande med den svenska inriktningen på äldrepolitiken.

Man uppmanar till fortsatt arbete för aktivt åldrande på alla nivåer i samhället, och man pekar ut några vägledande principer inom tre olika områden. Det handlar om sysselsättning, om deltagande i samhällslivet

och om boendefrågan – tre frågor som vi alla jobbar aktivt med, också från den svenska regeringens sida och ur nationell horisont.

Rådsdeklarationerna överensstämmer både med vad vi tidigare har sagt – det har funnits ett antal rådsslutsatser på äldreområdet som har gått i likartad riktning – och med vad vi gör nationellt. Vårt förslag är därför att vi ställer oss bakom rådsdeklarationerna, som uppmanar till att vi fortsätter att arbeta med frågan på medlemsstatsnivå och gör allt vi kan för att främja ett aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna.

Anf. 150 JOHNNY SKALIN (SD):

Det här är jättefina frågor, absolut. Men vi ställer oss inte bakom rådsslutsatsernas diskussion om skattesystemet för äldre. Vi tycker att skattekompetens är en nationell angelägenhet i alla avseenden.

Jag har också en synpunkt på att man diskuterar transportsystem för äldre. Det är väl en fråga som inte riksdagen ska behandla i så stor utsträckning, utan det är i första hand en regional eller lokal fråga.

Det var bara det jag hade att tillföra i det här fallet.

Anf. 151 Statsrådet MARIA LARSSON (KD):

Det är rådsslutsatser som inte på något sätt är bindande. De är rådgi-vande, och varje medlemsland har att svara upp till dem utifrån den nationella lagstiftningen och det eventuella erfarenhetsutbyte som man vill göra med andra länder. Men, som sagt, rådsslutsatserna är inte bindande till sin karaktär.

Anf. 152 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet men noterar avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Anf. 153 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi har synpunkter på att man lägger sig i skattesystemet och tycker också att detta med transportsystem inte är en fråga för riksdagen att hantera. Det var huvudsakligen synpunkter som jag levererade.

Anf. 154 ORDFÖRANDEN:

Tack för förtydligandet!

Då lämnar vi punkt 9 och går vidare till punkt 15 a littera ii, EU-fond för de sämst ställda. Det är en informationspunkt.

Anf. 155 Statsrådet MARIA LARSSON (KD):

Kommissionen presenterade ett förslag till ny förordning den 24 oktober. Förslaget kommer nu upp på mötet som en ren informationspunkt.

Riksdagen har fått ta del av en faktapromemoria där regeringens preliminära ståndpunkt anges, och vi hade överläggningar med socialutskottet om kommissionens förslag den 20 november. Inga förhandlingar har påbörjats i frågan, och förslaget är fortfarande ute på remiss. Remisstiden varar till den 11 januari.

Förslaget innebär att fonden är tänkt att ersätta livsmedelsprogrammen, som i dag finns inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, och att de skulle upphöra efter 2013 och ses som ett komplement till

den europeiska socialfonden. Syftet med fonden skulle vara att uppnå Europa 2020-strategins mål att minska fattigdomen.

Förslaget innebär att fonden ska omfatta 2,5 miljarder euro under perioden 2014–2020 och att pengarna ska tas ur strukturfonderna. Det är tänkt att fonden ska stödja nationella system. Man ska dela ut livsmedel och basvaror till dem som har det sämst ställt. Man har då pekat ut bland annat barnfamiljer och hemlösa personer som målgrupper.

Regeringens ståndpunkt är att EU har en viktig roll att främja samarbete mellan medlemsstater och även att motverka fattigdom och social utestängning. Men det mest effektiva är naturligtvis det stöd som tillhandahålls av medlemsstaterna själva och inte att vi bygger en överorganisation för en gemensam fördelning.

Vi ifrågasätter också starkt hur detta förhåller sig till subsidiaritetsprincipen. Vi menar att det inte långsiktigt skulle vara en lösning på fattigdom i Europa, utan att det i stället handlar om att främja möjligheten till arbete och att utveckla sociala trygghetssystem som kan vara välfungerande i varje medlemsland.

Vi har betydande invändningar mot förslaget.

Anf. 156 LARS OHLY (V):

I den meningen kan jag bara instämma. Jag har en mycket stark kritik mot synsättet bakom förslaget. Det liknar mer välgörenhet än välfärd. Dessutom byggs detta upp på europeisk nivå, vilket jag tror försvårar att pengarna används på bästa möjliga sätt.

Det är ett dåligt förslag. Jag är glad att regeringen instämmer i det och hoppas att regeringen gör allt för att det inte ska bli verklighet.

Anf. 157 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen under den här punkten och önskar statsråd och medarbetare en trevlig helg.

2012/13:13
30 november

7 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (hälso- och sjukvård)

Socialminister Göran Hägglund

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (hälso- och sjukvård) den 22 juni 2012

Återrapport från informellt ministermöte den 10–11 juli 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (hälso- och sjukvård) den 6–7 december 2012

Anf. 158 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar socialminister Göran Hägglund med medarbetare välkomna till EU-nämnden.

Jag undrar inledningsvis om det finns några A-punkter. Nej. Då, socialministern, ser vi fram emot återrapporter från rådet den 22 juni och det informella ministermötet den 10–11 juli.

Anf. 159 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Jag kan börja med ett erbjudande till nämnden. Antingen gör jag en oerhört detaljerad och djuplodande föredragning eller en rapsodisk snabbversion. Det är upp till nämnden att bestämma vilken variant man vill ha, två timmar eller tre minuter. Okej, tre minuter.

Vid mötet den 22 juni antogs en partiell allmän inriktning på förslaget till nytt hälsoprogram. Det hölls också en riktlinjedebatt om förslaget till ny rättsakt när det gäller gränsöverskridande hälsohot, en fråga som vi kommer tillbaka till lite senare. Det antogs även rådsslutsatser om antibiotikaresistens, en fråga som för svensk del har varit otroligt viktig under många år och som verkligen är en gemensam angelägenhet för alla europeiska länder och inte minst EU.

Det informella Epscomötet den 10–11 juli hölls på Cypern. Där var den första punkten ett åsiktsutbyte om organdonation och transplantation. Det var tre länder som man fördjupade sig i. Sverige hade genom överläkare Bengt-Åke Henriksson, som är donationsansvarig för Västra Götalandsregionen, ett landexempel som skulle sprida kunskap till andra länder. Också den frågan kommer vi tillbaka till.

Den andra punkten på dagordningen handlade om hur EU:s medlemsstater kan samarbeta om risk- och kriskommunikation i samband med gränsöverskridande hälsohot.

Anf. 160 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen på den punkten och går vidare till punkt 11 på dagordningen. Det gäller lagstiftningsöverläggningar, förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av direktiven vad gäller befogenheter som ska tilldelas kommissionen. Det handlar om frukostdirektiven med det underliggande jordbruksdirektivet. Det är en beslutspunkt och en ny fråga för nämnden.

Anf. 161 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Herr ordförande! Jag ska säga något kort om de så kallade frukostdirektiven. Det är egentligen Eskil Erlandssons ansvarsområde, men det kommer upp under den del av Epsco som berör hälsa, och där är det jag som företräder Sverige.

Enighet nåddes i Coreper den 31 oktober om ordförandeskapets förslag till allmän inriktning om anpassning av frukostdirektiven till Lissabonfördraget. Sverige har i förhandlingarna verkat för en smidig anpassning till Lissabonfördraget. Vi anser att Sverige därför bör kunna ställa sig bakom den allmänna inriktningen.

Vi hoppas kunna gå vidare och hantera såväl lunch- som middagsfrågorna så småningom.

Anf. 162 ORDFÖRANDEN:

Jag noterade att socialministern glömde juicedirektivet.

Anf. 163 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Ja, och jag kan nämna såväl kaffe, sekoriaextrakt, kakao, chokladvaror, socker, sylt, gelé som, icke att förglömma, marmelad och mjölkpulver.

Anf. 164 PYRY NIEMI (S):

Det låter gott, socialministern. Jag funderar bara på vad som är den allmänna inriktningen. Det lät lite generellt och svepande.

Jag tror att vi delar socialministerns uppfattning i frågan. Men vad är den allmänna inriktningen?

Anf. 165 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Det är att anpassa frukostdirektiven till Lissabonfördraget. I allt väsentligt rör det sig om tekniska frågor som för oss vanliga människor inte kommer att spela någon betydande roll, till skillnad från alla övriga frågor som vi sedan kommer att belysa lite närmare.

Anf. 166 PYRY NIEMI (S):

Jag tackar socialministern för svaret. Det är trevligt att ministrarna ägnar sig åt frågor som inte spelar någon som helst roll.

Anf. 167 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

De kommer att spela en mycket liten roll, men en viss roll kommer de att spela.

Anf. 168 JOHNNY SKALIN (SD):

Man kan ha olika åsikter om ifall det spelar stor eller liten roll. Men jag tycker inte att vi ska ge kommissionen makt att anta delegerande akter, så jag motsätter mig otydligheten i frågan.

Anf. 169 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Man kan allmänt säga att syftet med förslaget är att anpassa genomförandebefogenheter i direktiven till den skillnad mellan kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som införts

genom artiklarna 290 och 291 om unionens funktionssätt. Det är en teknisk ordning som gör regelverket mer symmetriskt och bättre fungerande, men i övrigt är det rätt oväsentligt.

Den position man kan inta som ett alternativ tror jag inte kommer att ändra åt vilket håll jorden snurrar.

Anf. 170 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende. Vi har emellertid noterat avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Vi lämnar punkt 11 och går vidare till punkt 12, Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa. Det är en informationspunkt.

Anf. 171 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Detta handlar om en rättsakt om hälsohot. Som jag nämnde har det diskuterats vid mötet i juni. Det här kommer att vara en lägesrapport. Förhandlingarna under processen har stundtals varit rätt komplicerade. Det finns tydliga skiljelinjer mellan kommissionen och de flesta medlemsstater på det här området. Skiljelinjerna gäller i huvudsak beredskapsplaner, till exempel vilken roll kommissionen bör spela i förhållande till de nationella beredskapsplanerna.

Enkelt uttryckt: Är det så att man på EU-nivå ska sitta och samla in beredskapsplaner från respektive nation? Vad ska man i så fall göra med dem? Vi har tanken att detta bättre hanteras på den nationella nivån och att vi där kan bygga i diskussion med varandra. Kommissionen bör nog hålla sig mer i bakgrunden och inte vara den centrala spelaren på detta område.

Anf. 172 JOHNNY SKALIN (SD):

Det där lät alldeles utmärkt. Däremot har vi inte fått något dokument, så jag har inte fått läsa det själv. Om jag utgår från vad ministern säger låter det i alla fall bra.

Anf. 173 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Vi får ta det i återrapporten sedan. Vi intar den position som jag tror att Johnny Skalin ville stryka under: att det bör vara en förnuftig balans mellan den nationella kompetensen och EU-kompetensen. Vi tror fortsatt att det ska vara på den nationella nivån som huvudansvaret ligger. Det är den här gången bara en lägesrapport. Dokumentet kommer efter antagandet. Därför finns det ingen ytterligare dokumentation i dag.

Anf. 174 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen under punkt 12 och går över till punkt 13, Donation och transplantation av organ. Det är en beslutspunkt och en ny fråga för nämnden.

Anf. 175 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Herr ordförande! Ordförandeskapet hoppas att rådet nu ska anta rådsslutsatser på området. Det är förstås ett väldigt angeläget område. Vi hoppas att dessa ska kunna antas.

Syftet med att lyfta upp frågan på EU-nivå är återigen att synliggöra behovet av organ inom EU. De dimensioner som särskilt lyfts fram handlar om vikten av utbildning av berörd hälso- och sjukvårdspersonal, information till allmänheten och ökat samarbete mellan medlemsstater. Det samarbete som vi har i Norden är ett ganska bra exempel på hur det kan fungera. Även betydelsen av levande donatorer framhålls, alltså att man kan ta organ från den som är i livet. Det handlar också om efterlevnaden av organdirektivet, som precis har trätt i kraft.

Vi anser att vi bör kunna ställa oss bakom förslaget som det ser ut i förhandlingarna i rådsarbetsgruppen.

Anf. 176 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende. Vi lämnar punkt 13 och övergår till punkt 14, Hälsoamt åldrande under hela livet. Det är en beslutspunkt och en ny fråga för nämnden.

Anf. 177 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Herr ordförande! Detta är en av de prioriterade frågorna för det cypriotiska ordförandeskapet. Ordförandeskapet hoppas nu att vi ska anta rådsslutsatser på området. Rådsslutsatserna tar utgångspunkt i att hälso- och åldrande är en process som pågår över hela livscykeln och framhåller hälsofrämjande och förebyggande insatser, liksom social omvårdnad och möjligheter för äldre att leva ett självständigt liv så länge som möjligt.

Sverige har i förhandlingarna bland annat verkat för att stödja skrivingar som betonar de riskfaktorer som påverkar hälsan och har i dessa sammanhang verkat för att uppmärksamma EU:s alkoholstrategi som ett stöd för medlemsstaterna att minska alkoholrelaterade skador. Vi anser att vi nu bör kunna ställa oss bakom förslaget så som det ser ut efter förhandlingarna i rådsarbetsgruppen.

Anf. 178 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vet inte om jag har missat något, men jag har inte fått något dokument om detta heller. Det är lite svårt att gå till beslut om någonting man inte fått information om. Möjligtvis har jag missat någonting.

Anf. 179 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Det borde finnas dokument om detta.

Anf. 180 ORDFÖRANDEN:

Jag får just information av kansliet om att dokumentet gick ut med utskick 3 ganska sent i går kväll.

Anf. 181 DÉsirÉE PETHRUS (KD):

Herr ordförande! Jag tackar ministern för informationen i en viktig fråga. Men hur hänger detta med hälsosamt åldrande ihop med det som Maria Larsson sade om Europaåret för aktivt åldrande? Man kan tycka att de här frågorna hänger ihop. Allting handlar om att vi ska ha en hälsosam befolkning och förstås att vi ska få folk att jobba längre. Helst ska folk pensionera sig senare också. Frågan är: Jobbas det parallellt med dessa frågor, eller sker det helt separat?

Anf. 182 JOHNNY SKALIN (SD):

Det är bra att vi har fått dokumenten, men de kom väldigt sent. Jag har inte hunnit läsa dem, och jag betvivlar att alla andra ledamöter i nämnden hunnit läsa allt som kommit. Med tanke även på den mängd handlingar vi fått tidigare tycker jag att det är ganska oseriöst att gå till beslut om detta nu. Jag tänker inte delta i det beslutet i så fall.

Anf. 183 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Herr ordförande! Vi kan inte hjälpa att vi har fått papper så sent. Dessa förhållanden råder, och vi måste förhålla oss till det. Det är viktigt att säga att de här slutsatserna i stor utsträckning handlar om att utbyta erfarenheter mellan länderna. Det är inte någon större dramatik än så. Det är nog så viktigt att vi lär av varandra.

Precis som Désirée Pethrus säger är det två parallella spår. I detta sammanhang ligger det huvudsakliga perspektivet på folkhälsoområdet, hur vi får en hälsosam livsstil. Det är två parallella spår som delvis går in i varandra.

Anf. 184 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens standpunkt i detta ärende. Vi har noterat att Johnny Skalin från Sverigedemokraterna inte deltar i beslutet.

Därmed lämnar vi punkt 14 och går till punkt 15 b.

Anf. 185 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Herr ordförande! Vi har inget övrigt att anföra till vårt försvar.

Anf. 186 ORDFÖRANDEN:

Det antar jag gäller alla punkter ned till 15 k.

Anf. 187 Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD):

Ja.

Anf. 188 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och önskar socialministern med medarbetare en trevlig helg.

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (jämförbarhet) den 21 juni 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (jämförbarhet) den 6–7 december 2012

Anf. 189 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Nyamko Sabuni med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Finns det några eventuella A-punkter? Det finns det inte. Då, statsrådet, ser vi fram emot en återrapport från mötet i rådet den 21 juni.

Anf. 190 Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP):

Herr ordförande! Det hände inte så mycket. Det antogs slutsatser om det kritiska området miljö. Danmark hade tagit fram dem. Varje ordförandeskap följer upp ett område; det är tolv områden i Pekingplattformen. Förra gången var det miljö.

Anf. 191 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen och går till dagordningspunkt 10, Bekämpning av våld mot kvinnor och tillhandahållande av stödjtjänster för offer för våld i hemmet. Det är en beslutspunkt.

Anf. 192 Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP):

Herr ordförande! Det cypriotiska ordförandeskapet har valt det kritiska området våld mot kvinnor. Slutsatserna bygger på rapporten som Jämförbarhetsinstitutet i Vilnius tagit fram. Vi rapporterade detta till justitieutskottet, där det kom fram önskemål om att vi skulle försöka föra in i dokumentet att prostitution och trafficking också är en typ av våld. Det försökte vi med, men ordförandeskapets svar är att de inte vill nämna olika typer av våld eller olika grupper av kvinnor som kan utsättas för våld. De menar att all typ av våld som kvinnor utsätts för i allmänhet och våld i hemmet i synnerhet inkluderas i arbetet och slutsatserna.

I slutsatserna finns bland annat skrivningar om bättre skydd och stöd, behandlingsprogram för förövarna, både inom kriminalvården och inom frivilligvården, en akut telefonlinje som de våldsutsatta ska kunna ringa till, bättre samverkan och samarbete mellan olika aktörer och inte minst bättre statistik. Det ligger ungefär i linje med hur vi jobbar i Sverige, så vi välkomnar slutsatserna.

Anf. 193 LARS OHLY (V):

Poängen med att få med trafficking och prostitution i de här diskussionerna är att det för många inte är självklart att se det som ett utövande av våld mot kvinnor. Tvärtom normaliserar man prostitution. Det är det som gör det bekymmersamt att man inte vill ha med detta. Det argument som man framför, att man inte vill nämna särskilda former av våld, inne-

bär att man i sin egen praktik kommer att utesluta synen att prostitution och trafficking är utövande av våld mot kvinnor.

Jag ifrågasätter inte att ministern har drivit de här frågorna, men jag tycker att det är viktigt att påpeka att det finns en stark skillnad i synsätt, och den är det viktigt att Sverige håller fast vid i diskussionerna.

Anf. 194 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Jag kan instämma i det. Jag tror att det är viktigt att vi fortsätter att prata om detta för att bryta mark. Jag vet inte om vi behöver anmäla avvikande mening. Ministern kommer säkert att ta upp det här i alla fall under diskussionerna, även om det tydligen inte kommer med i själva dokumentet sedan. Det kan vara en avvikande mening från oss på den punkten.

Anf. 195 ORDFÖRANDEN:

Det *kan* vara en avvikande mening?

Anf. 196 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Det *är* en avvikande mening.

Anf. 197 DÉSIREE PETHRUS (KD):

Ordförande! Jag tackar statsrådet för föredragningen. Jag har en fråga som gäller indikatorerna som det står om i handlingen. Nio av tolv områden har indikatorer. Hur går diskussionen kring indikation för de andra? Vad är det som gör att det blir så besvärligt? Är det EU som kan ta fram dem, eller är det FN? Jag har inte riktigt greppat varför det bara är nio av de tolv områdena i Pekingplattformen som har indikatorer.

Anf. 198 MARIE GRANLUND (S):

Jag har en kontrollfråga. Är det regeringens ståndpunkt att de här två frågorna ska med men att man sedan inte har fått gehör för det? Det vi tar ställning till här är inte vad som händer slutligen utan regeringens ståndpunkt. Om regeringens ståndpunkt är att trafficking och prostitution ska vara med men nästa led blir att de ändå inte kommer med behöver vi inte ha någon avvikande mening, för då har Sverige drivit på men inte vunnit i slutändan. Är det rätt?

Anf. 199 LARS OHLY (V):

Jag har samma argumentation som Marie Granlund, nämligen att vi har uppfattat att statsrådet har drivit den här frågan i enlighet med våra önskemål, och därför har vi ingen avvikande mening men en mycket stark synpunkt på att det borde ha varit med.

Anf. 200 Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP):

Herr ordförande! Det är precis så. Vi tog med oss budskapet från justitieutskottet och försökte föra in det, men vi fick inte gehör för det.

Jag håller med om att det är viktigt att vi fortsätter att tala om den typen av våld. Det är ingen hemlighet att vi ser lite olika på de här frågorna i olika EU-länder. Trafficking tycker väl alla är oacceptabelt och kan kanske benämnas som våld, men prostitution har vi olika syn på. Det är

vår avsikt att fortsätta att benämna båda dessa fenomen som våld mot kvinnor. Det stöd och skydd som våldsutsatta kvinnor behöver är däremot neutralt också i detta dokument.

När det gäller indikatorer är det ordförandeskapen i EU som tar fram dem. Det finns tolv kritiska områden som man har kommit överens om i Pekingplattformen, men varje ordförandeskap bestämmer vilket kritiskt område de vill ta tag i och följa upp. Det finns ett eller två som inget land än så länge har följt upp.

Anf. 201 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet, men jag har också noterat avvikande mening från Miljöpartiet.

Detta torde vara statsrådets enda punkt, eller hur?

Anf. 202 Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP):

Nej, herr ordförande, för vi har fått veta av ordförandeskapet att vi ska ha en lunchdiskussion om kommissionär Redings förslag om bättre könsrepresentation i bolagsstyrelser. Det skulle kunna vara en intressant lunchdiskussion, men vi vet inte om det kommer att finnas så mycket att säga från de olika deltagarna. För Sveriges del har direktivet skickats ut på remiss, och regeringen kommer att analysera det, framför allt utifrån subsidiaritetsprincipen. Det är det vi kommer att framföra.

Det finns egentligen ingen klar ståndpunkt, utan vi följer dessa processer först innan vi så småningom meddelar kommissionen var Sverige står i sakfrågan.

Anf. 203 PATRIK BJÖRCK (S):

Vi skulle naturligtvis föredra att regeringen framförde som svensk ståndpunkt att vi står för jämlikhet och jämställdhet samt att vi vill utvidga jämställdhetsfrågorna och även ställa oss bakom kvoteringsförslaget.

Nu förstår jag att det inte kommer att vara regeringens ståndpunkt och att statsrådet inte kommer att framföra det, men vår synpunkt är att det borde framföras som svensk ståndpunkt.

Anf. 204 LARS OHLY (V):

Vänsterpartiet avvaktar med ett ställningstagande, eftersom vi vill se exakt hur förslaget kommer att se ut och hur det står i förhållande till subsidiaritetsprincipen och det nationella självbestämmandet. I sak är vi väldigt positiva till kvotering till bolagsstyrelser.

Anf. 205 Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP):

Jag tror att det är viktigt att komma ihåg att kommissionen backade. Det var tänkt från början att man skulle lägga fram ett förslag som handlade om kvotering till bolagsstyrelser, men kommissionen backade när Sverige och ytterligare elva länder sade att vi inte tror på kvotering som metod och att vi definitivt inte tycker att det är en EU-fråga, utan det får de nationella parlamenten fatta beslut om.

Det förslag som nu föreligger handlar snarare om att lagstifta om öppnare rekryteringsmetoder med i förväg fastställda kriterier för vilka

2012/13:13
30 november

som utnämns till bolagsstyrelserna. Det är det som nu föreligger som utkast till förslag från kommissionen.

Vi ska titta närmare på subsidiaritetsprincipen, för det innebär fortfarande att det ska lagstiftas, och därför måste vi analysera det vidare.

Anf. 206 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen.

Därmed är vi färdiga, och jag önskar statsrådet med medarbetare en trevlig helg.

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (sysselsättning) den 4 oktober 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (sysselsättning) den 6–7 december 2012

Anf. 207 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar arbetsmarknadsminister Hillevi Engström med medarbetare välkomna till EU-nämnden.

Jag frågar om det finns några A-punkter. Nej. Då, statsrådet, ser vi fram emot en kort återrapport från mötet i rådet den 4 oktober.

Anf. 208 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Vid mötet den 4 oktober deltog jag i en riktlinjedebatt om uppföljningen av den europeiska terminen. Medlemsstaterna var överens om att rådet ska involveras i alla frågor som vi är berörda av och att det behövs en bättre dialog mellan medlemsstaterna och kommissionen vid framtagandet av de landsspecifika rekommendationerna.

Sedan antog vi också en allmän inriktning om ändringsförslaget när det gäller elektromagnetiska fält och rådets slutsatser om ungdomars sysselsättning.

Anf. 209 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under denna punkt och går vidare till punkt 3, Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om genomförande av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 210 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Under den här punkten kommer det cypriotiska ordförandeskapet att avlägga en lägesrapport om förhandlingarna om tillämpningsdirektivförslaget. De kommer också att genomföra en riktlinjedebatt om direktivförslaget. Jag börjar med lägesrapporten för att sedan gå över till debatten.

Tillämpningsdirektivet känner ni till. Det presenterades i mars i år, och sedan dess har det förhandlats i rådsarbetsgruppen. Det cypriotiska ordförandeskapet har hittills fokuserat på det som är mindre politiskt känsligt i förslaget. Exempelvis har man lagt ned mycket arbete på gränsoverskridande verkställighet av administrativa böter och avgifter, det vill säga kapitel 6. Det har även varit fokus på reglerna om missbruk och kringgående i kommissionens förslag, artikel 3 men nu artikel 4a, och informationsskyldigheten, artikel 5. Informationsarbetet mellan medlemsländernas olika myndigheter, artiklarna 6 och 7, har också diskuterats i rådsarbetsgruppen.

Till lägesrapporten har man lagt en konsoliderad text med resultatet av förhandlingarna på samtliga kapitel utom kapitlen 4 och 5.

De mest kontroversiella delarna i hela det här förslaget handlar om nationella kontrollåtgärder, artikel 9, försvar av rättigheter, artikel 11, och entreprenörsansvar, artikel 12. De har i princip ännu inte behandlats i rådsarbetsgruppen.

Det cypriotiska ordförandeskapets lägesrapport med bilaga avspeglar höstens förhandlingar väl, och regeringen avser därför att föreslå att vi kan ställa oss bakom rapporten med bilaga.

Cypriotererna vill att vi ska ha en riktlinjedebatt om artiklarna 9 och 12 som handlar om kontrollåtgärder och om entreprenörsansvaret. Som underlag för detta har man tagit fram ett antal frågor, och syftet med debatten är att ge drivkraft till förhandlingarna i rådsarbetsgruppen, alltså att pusha på dem. Som jag sade har artiklarna 9 och 12 i princip inte behandlats tidigare under cyprioterernas ordförandeskap.

Vad gäller artikel 9 om nationella kontrollåtgärder föreslår regeringen att Sverige förordar en exemplifierande lista för att ge tillräcklig flexibilitet till ändrade förhållanden i framtiden så att man inte låser fast sig. Artikel 9 bör också kompletteras med en princip som ger uttryck för vilka ytterligare nationella kontrollåtgärder som är tillåtna eller inte tillåtna på så sätt som getts uttryck för gällande EU-rättspraxis.

När det gäller artikel 12 om entreprenörsansvaret föreslår regeringen att Sverige i stort sett stöder kommissionens förslag. Det ger medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet, och man anför att regeln om rimliga kontrollåtgärder är nödvändig och att dessa kontrollåtgärder bör definieras nationellt.

Anf. 211 PATRIK BJÖRCK (S):

Jag har en fundering ifall det finns någon bedömning av hur det här arbetet framskrider och när det kommer att bli skarpt läge. Hur lång tid kommer den processen att ta enligt regeringens bedömning?

Anf. 212 LARS OHLY (V):

Vänsterpartiet anmälde avvikande mening den 18 oktober i arbetsmarknadsutskottet som jag vidhåller.

Anf. 213 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar detta.

Anf. 214 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Såvitt jag har förstått kommer irländarna att prioritera frågan under sitt ordförandeskap nästa halvår. Det är inte självklart att det blir klart ändå, men det är en prioriterad fråga för det irländska ordförandeskapet.

Anf. 215 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan. Vi har även noterat avvikande mening från Vänsterpartiet.

Med det lämnar vi dagordningspunkt 3 och övergår till punkt 4, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Det är en informationspunkt.

Anf. 216 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Det är alltså en lägesrapport om förhandlingarna om att förlänga den europeiska globaliseringsfonden som vi kallar EGF. Förslaget utgör ett av de lagstiftningsförslag som följer upp kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2014–2020.

Förhandlingarna inleddes för knappt ett år sedan. En första lägesrapport fick vi på Epscorådet i juni, och därefter har förhandlingarna fortsatt under cyprioternas ordförandeskap under hösten. Cyprioterna har fokuserat på fyra områden. De områdena är förslaget att jordbrukare ska vara berättigade till stöd från fonden, ansökningsförfarandet, utbetalning av medel samt medfinansieringsgraden från fonden. I de tre förstnämnda frågorna har det funnits stort stöd i rådet för ordförandeskapets förslag, medan det inte råder någon samsyn om medfinansieringsgraden. Sverige tillhör fortsatt den blockerande minoritet som inte vill att fonden förlängs.

På rådsmötet kommer ordförandeskapet att presentera en lägesrapport som ger en beskrivning av hur förhandlingsläget ser ut och hur diskussionerna har gått under hösten. Mitt förslag är att vi ställer oss bakom den rapporten, för den ger en bra och korrekt bild av läget.

Anf. 217 PATRIK BJÖRCK (S):

Vi har ingen annan synpunkt när det gäller om det här är en korrekt beskrivning av läget, för det är det med stor sannolikhet. Vi hade i sakfrågan vid överläggningen avvikande mening när det gäller globaliseringsfonden, vilket jag vill påpeka. Själva lägesrapporten är det svårt att ha avvikande mening om.

Anf. 218 LARS OHLY (V):

Kan Miljöpartiet ha avvikande mening i andra frågor kan väl vi ha det här, om vi vill.

Jag vill bara upprepa att vi är överens med regeringen om att EGF inte bör förlängas. Jag tolkar det som att det är regeringens uppfattning. Om det ändå sker en förlängning kan man ha synpunkter på innehållet, och då tycker vi att det är viktigt att den inte utvidgas till att omfatta stöd till jordbrukare och företagare.

På en punkt tror jag att vi har en annan uppfattning än regeringen, och det gäller stödet till visstids- och bemanningsanställda när deras anställning har upphört. Om fonden ska finnas kvar tycker vi att det är rimligt att det stödet även omfattar visstids- och bemanningsanställda efter att deras kontrakt har löpt ut.

Anf. 219 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Jag noterar de synpunkterna.

Anf. 220 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen under punkt 4 och går vidare till punkt 5 som gäller program för social förändring och social innovation. Även det är en informationspunkt.

Anf. 221 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Det är alltså en lägesrapport om programmet för social förändring och social innovation. Programmet slår samman och utvidgar tre existerande program på det sysselsättnings- och socialpolitiska området, nämligen Progress, Eures och mikrofinansieringsinstrumentet. I likhet med globaliseringsfonden är det ett lagstiftningsförslag som följer upp kommissionens förslag till budgetram för perioden 2014–2020.

Jag var i nämnden i juni och samrådde inför att rådet skulle anta en partiell allmän inriktning om förslaget, och under hösten har rådet behandlat Europaparlamentets ändringsförslag för programmet. Europaparlamentet har kommit med många och betydande ändringsförslag, och det har rått stark samsyn i rådet om att avvisa flertalet av dem. På basis av dessa diskussioner har ordförandeskapet fått ett förhandlingsmandat av rådet och inlett diskussioner med Europaparlamentet.

Ordförandeskapet kommer att på rådsmötet muntligen redogöra för läget i dessa förhandlingar. Jag föreslår att Sverige noterar det som sägs under mötet, alltså informationen från det cypriotiska ordförandeskapet.

Anf. 222 LARS OHLY (V):

Eftersom det bara är en lägesrapport finns det ingen anledning för oss att vidhålla vår avvikande mening, men vi vidhåller naturligtvis synpunkterna i den.

Anf. 223 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 5 och går till punkt 8 a–c. Det gäller Europa 2020-strategin, sysselsättnings- och socialpolitiken. Det är en diskussionspunkt. Frågan är ny för nämnden. Vi tar punkterna var för sig.

Anf. 224 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Under dagordningspunkt 8 a ska vi behandla frågor inom ramen för Europa 2020-strategin och uppföljningen av Europeiska rådets slutsatser på det området. Under 8 a, som endast är en informationspunkt, väntas kommissionen presentera de huvudsakliga dragen i sin andra tillväxtrapport och den tillhörande gemensamma sysselsättningsrapporten, som kommissionen antog i onsdags.

Den första rapporten av sitt slag presenterades i januari 2011 och utgjorde startskottet för den europeiska terminen. Kommissionens tillväxt-rapport är ett underlag för rådets diskussioner inför vårtoppmötet 2013 då stats- och regeringscheferna ska lämna vägledning inför medlemsstaternas rapportering inom Europa 2020 och stabilitets- och tillväxtpakten.

Det sker alltså en första presentation vid Epscomötet, och jag ser därför framför mig att regeringen kommer att återkomma till rapporten vid kommande samråd med EU-nämnden. Ansvarig för tillväxtrapporten är EU-minister Birgitta Ohlsson.

Anf. 225 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under 8 a och går till 8 b.

Anf. 226 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Även punkt 8 b är en informationspunkt. Här förväntas kommissionen presentera huvuddragen i det ungdomspaket som de kommer att lägga fram i december. Det kommer bland annat att innehålla rekommendationer för utformning och implementering av ungdomsgarantier. Vi har ännu inte fått något skriftligt material om innehållet i ungdomsgarantierna. Jag kan väl påminna nämnden om att det bara handlar om den öppna samordningsmetoden och alltså inget som är rättsligt bindande – som vanligt på våra områden.

Anf. 227 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går till punkt 8 c.

Anf. 228 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Punkt 8 c rör bedömningen av sysselsättningssituationen i medlemsstaterna samt riktmärken. Det finns ett verktyg som på engelska heter Employment Performance Monitor och syftar till att snabbt identifiera de viktigaste utmaningarna och de goda utfallen för EU och varje medlemsstat på vårt område.

Verktyget har godkänts av Epscorådet två gånger tidigare, dels i juni 2011, dels i juni 2012. Vid rådsmötet i oktober ställde sig Epscorådet bakom förslaget att verktyget ska presenteras en gång per halvår i stället för en gång per år, det vill säga på Epscomötena både i juni och i december. I december handlar det endast om att statistiskt uppdatera data i det verktyg som godkändes i juni. Vid rådsmötet i oktober ställde sig Epscorådet även bakom förslaget att verktyget ska innehålla riktmärken, benchmarking, som det heter på engelska, och det syftar till att man ska kunna jämföra medlemsstaterna och tillföra grupptryck.

På rådsmötet den 6 december sker alltså den första halvårsvisa uppdateringen av verktyget, inklusive riktmärkena. Jag kan nämna, vilket ni också ser av rapporten, att Sverige ligger bland de fem bästa medlemsstaterna inom nio av de totalt fjorton indikatorerna. På rådsmötet den 6 december ska den första uppdateringen alltså ske.

Regeringen välkomnar att verktyget presenteras för rådet. Med detta sagt föreslår jag att vi ställer oss bakom godkännandet och bedömningen av sysselsättningssituationen samt de så kallade riktmärkena.

Anf. 229 EVA-LENA JANSSON (S):

Jag har inga synpunkter på regeringens ståndpunkt. Däremot har jag en fråga utifrån den information statsrådet gav. Hon sade att vi låg på femte plats vad gällde sysselsättningsstatistiken.

Vi har nyligen i ett helt annat sammanhang haft en diskussion där det visade sig att personer som jobbar deltid och är sjukskrivna deltid redovisats som sjukskrivna. När de sedan blivit utförsäkrade har de hamnat i en ny statistik. Det är viktigt att ha med sig att en del av statistiken kan vara missvisande.

Anf. 230 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Vi tar med oss det som ett påpekande.

Låt mig avslutningsvis beträffande punkt 8 och den allmänna diskussionen säga att ordförandeskapet inte förväntar sig att det blir en hel bordsrunda igen, men om det blir en hel bordsrunda kommer jag självklart att yttra mig. Vi får se vad som händer. Det är ganska många punkter att avhandla på det mötet.

Anf. 231 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet under punkt 8 c. Punkt 8 är i sin helhet en diskussionspunkt. Vi kan därför även konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Därmed går vi till punkt 15, Övriga frågor. Där har statsrådet ansvaret för 15 a, dels littera i gällande kompletterande pensionsrättigheter, dels littera iii gällande skydd mot elektromagnetiska fält.

Anf. 232 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Vi kommer under den punkten att få information om elektromagnetiska fält och tjänstepensionsfrågan. Jag var i arbetsmarknadsutskottet i går och överlade om dessa frågor.

Anf. 233 PATRIK BJÖRCK (S):

Jag vill upprepa det som vi diskuterade i utskottet så att det även nämns här i EU-nämnden, nämligen att vi socialdemokrater tycker att det viktigt att regeringen tittar på jag tror att det är artikel 9 om översynen, alltså att man redan har bestämt sig för vilka slutsatser man ska dra av översynen om fem år. Vi var överens i utskottet, och jag hoppas att vi är överens även här, det vill säga vi motsätter oss att man inför flytträtten i samband med det.

Anf. 234 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M):

Vi har ingen annan uppfattning. Vi var överens i går. Jag noterar det som sägs.

Anf. 235 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 15.

Därmed återstår för nämnden bara att önska statsrådet med medarbetare en trevlig helg.

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi (energi) den 15 juni 2012

Återrapport från informellt ministermöte den 17 september 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi (energi) den 3 december 2012

Anf. 236 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Anna-Karin Hatt med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Vi börjar med att fråga om det finns några A-punkter. Nej.

Då, statsrådet, ser vi fram emot två återrapporter dels från möte i rådet den 15 juni, dels från det informella ministermötet den 17 september.

Anf. 237 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det är roligt att vara här. Det är första gången jag är här med EU-nämndens nye ordförande, trevligt.

Vi hade det senaste ministerrådsmötet den 15 juni då vi försökte anta slutsatser om en Energy Roadmap 2050. Det lyckades tyvärr inte eftersom vi inte kunde nå full enighet. I stället stöddes ordförandeskapets slutsatser av 26 medlemsstater. Kommissionen underströk dock att de kommer att betrakta Energy Roadmap som basen för den fortsatta diskussionen, inte minst när det gäller målsättningarna på energiområdet efter 2020.

Det danska ordförandeskapet kunde informera att vi vid den tidpunkten hade nått en överenskommelse om energieffektiviseringsdirektivet, vilket förstås välkomnades av rådet. Man presenterade lägesrapporter både beträffande infrastrukturförordningen och lagförslaget om utvinning av olja och gas till havs. Vi fick även information från kommissionen om stresstesterna vid de europeiska kärnkraftverken.

På det informella ministermötet den 17 september var det en diskussion om förnybar energi som stod i fokus. Det meddelandet presenterades av kommissionen i somras. Framför allt kretsade diskussionen kring behovet av ett ramverk för förnybar energi efter 2020 och hur vi kan integrera alltmer förnybar elproduktion på den inre elmarknaden.

Det var också en diskussion om infrastrukturförordningen. Den handlade om flera olika saker, inte minst vikten och värdet av att bygga ut infrastrukturen för att fullfölja den inre marknaden. Det var även en diskussion om de tillståndprocesser som är uppe på bordet för att underlätta för projekten av gemensamt intresse som ska främjas, inte minst genom infrastrukturförordningen.

Anf. 238 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för återrapporteringen och går vidare till dagordningspunkt 3, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om säkerhet för prospekterings-, undersöknings- och produktionsverksamhet för olja och gas till havs. Det är en informationspunkt.

Anf. 239 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Den här frågan har jag informerat nämnden om vid två tidigare tillfällen. Nu är förhandlingarna i sitt slutskede, och förhandlingarna med Europaparlamentet inleds i dagarna. Ordförandeskapets ambition är att slutföra förhandlingarna före årsskiftet och kommer vid rådet att presentera en lägesrapport över förhandlingarna. Även om det bara är en informationspunkt och inte ska behandlas i sak vid själva rådsmötet skulle jag vilja nämna några saker när det gäller förhandlingsläget.

Den här rättsakten kommer förmodligen att genomföras som ett direktiv och inte som en förordning, vilket var kommissionens ursprungliga förslag. Det har visat sig att det inte finns något stöd för att gå fram med en förordning vare sig i Europaparlamentet eller i rådet. I och med den lagstiftningen kommer Sverige, som har en av Europas längsta kuststräckor, att hamna i ett mycket bättre läge än i dag, med tydligare regler gentemot de grannländer som ägnar sig åt olje- eller gasutvinning till havs eller som planerar att göra det. Det har ju tidigare varit ett oreglerat område som nu får tydliga regler som kommer att vara till gagn för oss och till gagn för de insatser som behöver göras ifall någonting händer.

Framför allt innebär förslaget att förutsättningarna för att snabbt få till stånd gemensamma åtgärder om det händer en olycka till havs ökar. Det har också föreslagits mycket tydligt hur kuststater som planerar eller redan har en sådan utvinning ska informera och samråda både med oss som grannland och med allmänheten.

En mycket viktig del är att de länder som bedriver en sådan verksamhet och beviljar utvinning föreslås bli skyldiga att separera ansvaret för tillstånden respektive tillsynen i sin egen inre verksamhet. Att det är mycket viktigt visade sig tydligt efter olyckan i Mexikanska golfen. Där såg man klart effekterna av hur det kan bli om man inte tydligt separerar ansvaret för tillstånd respektive tillsyn.

Anf. 240 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och går vidare till punkt 5, Meddelande från kommissionen, *Förnybar energi: en viktig faktor på den europeiska energimarknaden*. Det är en beslutspunkt.

Anf. 241 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Under den här punkten ska energiministrarna anta slutsatser för meddelandet om förnybar energi som presenterades i juni. Meddelandet behandlar framför allt utvecklingen av den förnybara energin fram till 2020 men syftar också till att initiera en diskussion om ramverk efter 2020.

Som så ofta är fallet med rådsslutsatser är det en kompromiss, och som regeringen ser det är det en vällavvägd kompromiss mellan de vitt skilda ståndpunkter som finns bland medlemsländerna på detta område.

Regeringen har i förhandlingarna framför allt uppmärksammat EU-kommissionens analys om att vi riskerar en avsevärt lägre tillväxttakt när det gäller den förnybara energin efter 2020 om det inte kommer ytterligare klimat- och energipolitiska initiativ. Ska den förnybara energin fortsätta att expandera i samma takt som nu sker behövs ett ramverk för utvecklingen av den förnybara energin även efter 2020.

Vi har uppmuntrat kommissionen att fördjupa analysen och påbörja utformningen av ett klimat- och energipolitiskt ramverk efter 2020 där man också ska göra överväganden om förnybar energi.

Vi har i dessa förhandlingar verkat för att man ska sätta generella marknadsbaserade stödsystem i fokus – med bibehållen respekt för att medlemsstaterna har olika förutsättningar och ambitioner, vilket också påverkar vilka stödsystem man har valt i de olika medlemsstaterna. Vi har även verkat för att man ska uppmärksamma den förnybara energin och dess betydelse för uppvärmning och kylning.

Slutligen är hållbarhetskriterier för fast biomassa för energiändamål en viktig fråga för svensk del. Regeringen har framfört att om den typen av regelverk ska komma på EU-nivå är det viktigt att den ökade produktionen av bioenergi för energiändamål sker på ett hållbart sätt och, framför allt, att det är den nationella miljö-, skogs- och jordbrukslagstiftningen och andra relevanta internationella instrument, inte minst timmerförordningen, som bör användas för att styra detta.

Därför kan vi också på den punkten välkomna slutsatserna eftersom de inte föregriper behandlingen av ett eventuellt kommande förslag från kommissionen när det gäller hållbarhetskriterier för fasta biobränslen.

Anf. 242 BÖRJE VESTLUND (S):

I sammanfattningen av kommissionens synpunkter betonas framför allt stödsystem som uppmuntrar till kostnadsminskningar och undviker överkompensation samt en ökad användning av den samarbetsmekanism som finns i direktivet om förnybara energikällor. Det betonas också att forskning och teknikinnovationer är viktigt.

Jag blir dock lite fundersam. I det förslag till slutsatser som vi fick i går och som regeringen ska ställa sig bakom handlar två och en halv sida om marknaden och en och en halv sida om stödsystemen och innovation och teknik.

På vilket sätt får man fram fler förnybara energikällor genom att öppna upp marknader? Det vore intressant att få veta det. Det är nämligen väldigt oprecist i dokumentet. Det är en massa ord som staplas på varandra utan att jag kan se att det leder någonstans.

I den svenska debatten diskuterar vi teknikinnovationer, forskning och allt det nya som är på gång. Vi besöker olika forskningsinstitut och institutioner för att se vilka stora framsteg som görs, och vi är stolta över det. I slutsatserna hamnar det ganska långt ned. Varför är marknaden mycket viktigare än det andra?

Anf. 243 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Det är många fina ord och bra saker, men jag saknar ett konkret mål. Det står att andelen ska öka efter 2020. För 2020 är målet konkret: en minskning med 20 procent. Finns det någon förordning om vad minskningen ska bli sedan? Har man ett klart uttalat mål? Det skulle jag vilja veta.

Anf. 244 LARS OHLY (V):

Precis som Börje Vestlund säger kommer fixeringen vid marknadstänkandet att leda till ett överutnyttjande av ändliga resurser. Där finns inte den politiska styrning och det helhetsgrepp som måste tas för att man

ska kunna komma till rätta med den förbrukning av ändliga resurser som sker i dag. Energisystemet måste ställas om av detta skäl men också, och framför allt, av klimatskäl.

Kärnkraften är en viktig beståndsdel i den europeiska strategin. Jag menar, i likhet med vad Vänsterpartiet har tyckt sedan folkomröstningen 1980, att kärnkraften inte är ett hållbart energisystem på lång sikt. I stället bör man satsa väsentligt mer på den teknik som redan finns men som i alltför liten grad används, nämligen de förnybara energikällorna.

Här är skrivningarna för svaga. Precis som Ulf Holm sade finns det inga konkreta målsättningar; de är inte tillräckligt definierade. Det är givetvis beroende på att det finns stora politiska motsättningar inom Europeiska unionen. Det gör också att detta dokument inte kommer att kunna fylla den funktion ett sådant dokument borde kunna fylla, nämligen att leda Europa till en satsning på förnybar energi som gör att vi i mycket mindre utsträckning påverkar klimatet och dessutom i mycket mindre utsträckning gör oss av med ändliga resurser.

Anf. 245 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Jag börjar med Lars Ohly. Avsikten med meddelandet är inte att medlemsstaterna ska landa i hur ett ramverk för förnybar energi ska se ut efter 2020. Avsikten är att initiera en diskussion.

Det adresserar också den fråga som Ulf Holm reste, varför regeringen inte redan nu, prematurt, har bestämt sig för vad den förespråkar till 2030. Vi har tydliggjort i den svenska linjen att om utvecklingen av det förnybara ska kunna hålla samma takt som nu behövs ett ramverk för förnybar energi också efter 2020. Men innan vi kan dra slutsatser om hur det ramverket behöver se ut krävs en del fördjupade analyser, inte minst om hur olika mål samvarierar med varandra, framför allt när det gäller samvariationen med klimatmålen. Det är det ena.

Det behövs också fler analyser för att vi ska få tillräckligt bra underlag och kunna veta vilka mål som är rätt och bäst för att styra utvecklingen mot 2030 och på vilken nivå de målen bör landa. Kommer vi fram till att vi behöver ha vissa typer av mål på europeisk nivå även 2030 måste vi välja rätt tajmning för när vi driver fram den frågan. Driver vi fram ett sådant ställningstagande i ett läge där övriga Europa är upptaget av helt andra diskussioner får vi kanske sämre mål än vad vi annars hade kunnat få.

Jag och regeringen är angelägna om att de mål vi ska få på plats till 2030 blir tillräckligt bra i sak. Då behöver vi vara uppmärksamma och fundera på när vi tror att Europa är redo att ta dessa mål. När kan Europas stats- och regeringschefer samla sig bakom den typen av djärva ställningstaganden som man gjorde 2009?

Många medlemsstater befinner sig i en helt annan situation än Sverige och är just nu upptagna med att diskutera helt andra saker. Därför är regeringen och jag ganska ofta ensamma om att lyfta fram förnybart och klimat i diskussionerna, oavsett vilka frågor vi diskuterar. Vi är därför måna om att uppmuntra kommissionen att fördjupa analysen och komma fram med samlade förslag till ett ramverk. Jag och regeringen kommer också att vara noga med att försöka föra dessa diskussioner vid en tidpunkt när förutsättningarna för att landa dem i sak är så bra som möjligt i Europa.

Skrivningarna om vikten av att prissignalerna får fungera på marknaden ska inte vägas mot hur vi ser på forskning och innovation. Det är uppenbart att regeringen ser forskning och innovation som ett av de viktigaste sätten för att nå klimat- och energimålen. Därför ökar vi satsningarna på forskning och innovation på energisystemet i den nationella budgeten och driver det innehålllet i själva forskningsbudgeten på EU-nivå.

Det här tar sikte på att sända en tydlig signal till de medlemsstater som tänker använda nationella stödsystem, inte för att få in mer förnybar energi utan för att få in mer fossil energi som balanskraft till den förnybara energin. Det finns en stark sådan rörelse i vissa medlemsstater. Då är det viktigt att vi tar ställning mot den typen av rörelser och tillåter marknadssignalerna att fungera, sända signalen om var det behövs mer kraft och också bidra till att utbyggnaden kan ske på ett så kostnadseffektivt sätt som möjligt.

Vi ser en rörelse i flera medlemsstater där man är på väg eller håller på att gå in och subventionera utbyggnad av fossil kraft som reservkraft. Den typen av diskussioner vill vi ta spjärn mot och markera mot.

Anf. 246 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Det var tydligen en känslig fråga. Det jag var ute efter var om regeringen vill att det ska sättas ett ambitiöst mål eller inte. Jag bad aldrig om en exakt summa. Det måste dock vara tydligt vilket mål man har.

Strategin för 2020 med minus 20 procent har varit lyckad eftersom man kommer att uppnå det. Kommer målet att vara lika ambitiöst längre fram? Vi i Miljöpartiet tycker att det är självklart att regeringen ska sätta ned foten och säga att målet måste vara ambitiöst även efter 2020 för att hålla trycket uppe.

Jag har inget att invända mot att det behövs bra analyser av vad som kan vara det mest effektiva. Sådant måste alltid finnas. Det kan ingen säga emot.

Om ministern inte kan uttala en ordentlig linje anmäler jag avvikande mening.

Anf. 247 BÖRJE VESTLUND (S):

Även vi anmäler avvikande mening på denna punkt.

Som kuriosas kan tilläggas: Man kanske ska börja med ordförandelandet som nu tänker utvinna naturgas i stor mängd. Det är väl en bra ände att börja i.

Jag fick inte svar på min fråga. Hur får man mer förnybar energi genom att sammankoppla och integrera marknaderna?

Anf. 248 LARS OHLY (V):

Även Vänsterpartiet anmäler avvikande mening.

Anf. 249 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Anf. 250 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Som framgår i det material som EU-nämnden har fått har regeringen i förhandlingarna tydligt framfört att för att vi ska kunna ha en god ut-

vecklingstakt när det gäller det förnybara också efter 2020 behövs det ett ramverk för det förnybara även bort mot 2030.

Innan vi kan slå fast exakt vad som bör ingå i det ramverket behöver vi fördjupade analyser. Därför är det prematurt att göra det nu. Diskussionen sätts nu i gång, och vi återkommer till dessa diskussioner i ministerrådet framöver. I de sammanhangen kommer regeringen att utifrån ett bättre underlag än vad vi har i dag kunna dra slutsatser om hur de exakta beståndsdelarna i ett sådant ramverk bör se ut.

Vi sitter faktiskt själva mitt i ett exempel på hur en marknad där pris-signalerna tillåts att fungera kan främja utbyggnaden av den förnybara energin. Den nordiska energimarknaden leder till att vi får in alltmer vind- och vattenkraft på marknaden, inte minst sedan den 1 januari då vi fick marknadsbaserade stödsystem mellan Sverige och Norge som tydligt stöder utbyggnaden av det förnybara.

Det är bra att vi har de marknadsbaserade stödsystemen, till skillnad från de länder som hellre väljer att ha politiskt dikterade prisnivåer som i långa loppet kommer att leda till att det blir mycket dyrare för konsumenterna. Dessutom blir det mycket osäkrare på energimarknaden, vilket i sig riskerar att leda till lägre investeringstakt.

Sverige och Norden är bra exempel på hur en välfungerande marknad där man väljer marknadsbaserade stödsystem tydligt främjar utbyggnaden av det förnybara.

Anf. 251 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Jag börjar med att säga det jag glömde säga förra gången jag fick ordet.

Det tycks alltid vara dålig tajmning att ta upp konkreta saker. Antingen är det kris eller det ena och det andra. Det är aldrig rätt tid att lyfta upp miljö-, klimat- och energifrågorna.

Jag tycker att ministern duckar för mycket och skyller på att det händer så mycket i världen. Det gör det, och det kommer det att göra också i fortsättningen. Men det är ingen ursäkt för att vi ska vara tysta när det gäller de viktiga frågorna om att få ned energianvändningen. Det bästa sättet att klara miljö- och klimatutmaningen i framtiden är den icke använda energin. Då måste energieffektiviseringar och att få fram förnybara energikällor vara punkt ett.

Jag noterar att ministern vägrar att ta orden ”ambitiösa mål” i sin mun utan säger att vi behöver ett ramverk. Det är två olika saker. Du måste ha ett ambitiöst mål, men sedan måste du också ha ett ramverk för hur du ska nå det ambitiösa målet. Där tycks vi ha helt olika åsikter. Därför blir det en avvikande mening från Miljöpartiet med den argumenteringen.

Anf. 252 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Jag kan kommentera det mycket kort. Jag kan försäkra Ulf Holm att den svenska regeringen över huvud taget inte är tyst när det gäller klimat, energieffektivisering eller energifrågor i Europa. Jag kan tvärtom notera att varenda gång vi deltar lyfter vi upp de aspekterna och vikten av att koppla alla europeiska förslag på området till de långsiktiga klimat- och energimålen.

Vi har inte alltid så starkt sällskap. Många andra är upptagna av andra aspekter. Om det är någonting som den svenska regeringen håller högt i

Anf. 253 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende, men vi har noterat avvikande meningar från Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet. Med det lämnar vi punkt 5.

Vi går över till punkt 6, Uppföljning av Europeiska rådets möte. Det är både en informations- och en diskussionspunkt.

Anf. 254 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

På den här punkten kommer vi att göra en uppföljning av Europeiska rådets slutsatser på energiområdet. Rådet antog banbrytande slutsatser om en energistrategi för åren 2011–2020. Den fattade de beslut om den 4 februari 2011. Det är det som vägleder vårt arbete på energiområdet just nu.

Vi kommer att få en lägesrapport vid mötet. Regeringen har inga invändningar mot den rapporten. Efter det kommer vi att få en presentation av det nyligen presenterade meddelandet om den inre marknaden för energi som är ett följdmeddelande till Energy Roadmap 2050 och tänkt att ge svar på hur energimarknaderna kan bidra till att vi kan nå tvågradersmålet. Det ska ske på ett sådant sätt att vi både bidrar till tvågradersmålet och samtidigt ser till att marknaden fullbordas, konkurrenskraften stärks och försörjningstryggheten kan garanteras.

Meddelandet har precis presenterats. Vi håller på att försöka analysera det från regeringens sida. Jag kan ge några reflexioner på innehållet.

Övergripande välkomnar vi meddelandet och ställer oss positiva till EU-kommissionens ansatser. En välfungerande elmarknad är väldigt viktig för att vi ska kunna nå klimat- och energimålsättningarna på det mest effektiva sättet. Det ligger också mycket väl i linje med de åtgärder vi har vidtagit i Sverige och inte minst i Norden för att förbättra marknadens funktion och i slutändan öka konsumentnyttan.

Särskilt positivt i meddelandet är att fokus ligger på konsumenternas roll och deras möjligheter att bli mer aktiva på marknaden. De ska själva kunna vara med och bidra till en bättre fungerande marknad men också ta ansvar för sin energiförsörjning och minska sin energipåverkan samt kanske även sina kostnader för energi.

I detta sammanhang kommer de nationella subventionerna in, det som man i vissa länder kallar för kapacitetsmekanismer. Det handlar om att statligt stödja fossilbaserade elproduktionsanläggningar. Precis som kommissionen är den svenska regeringen väldigt skeptisk och kritisk till dessa subventioner. Det är anläggningar som har till syfte att fungera när volatil vind- och solkraft inte produceras som den ska. Sådana subventioner rimmar väldigt illa med de klimatambitioner vi har satt upp.

De skulle dessutom riskera att störa hur elmarknaden fungerar, riskera att minska handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider konkurrensen. Det leder i slutändan till ökade kostnader för den enskilde konsumenten. I stället förordar den svenska regeringen marknadsbaserade lösningar, att på olika sätt öka brukarflexibiliteten, smarta nät och timmätning.

Sammanfattningsvis kan man säga att den svenska regeringen ställer sig positiv till det inre marknadsmeddelandet som kommer att återkomma fler gånger framöver.

Anf. 255 BÖRJE VESTLUND (S):

Precis som statsrådet sade kom meddelandet under veckan. Inte heller vi har hunnit titta på det eller ta ställning till det. Däremot kan jag meddela att det finns mycket vi är tveksamma till.

En sak som man kan fundera över när vi börjar närma oss 2013 är att regeringen inte riktigt tror att man ska kunna ha en gemensam energimarknad 2014, enligt den information vi fick i näringsutskottet i torsdags. Är det inte dags att sätta ned foten och säga att det är regeringens ståndpunkt och att det kanske ska skjutas på några år till?

Anf. 256 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Den svenska ståndpunkten är att det är extremt viktigt att vi förverkligar den gemensamma energimarknaden så snart som möjligt. Huruvida det kommer att ske till 2014 eller inte beror på i vilken takt och omfattning som medlemsstaterna har implementerat den lagstiftning som vi antagit på EU-nivå. För Sveriges vidkommande är det prioriterat att fortsätta arbeta för att den gemensamma energimarknaden ska bli färdig så snabbt som möjligt.

Anf. 257 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan. I övrigt tackar vi för informationen. Därmed lämnar vi punkt 6.

Vi går till den sista punkten, punkt 7 på dagordningen.

Anf. 258 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det handlar om infrastrukturförordningen. Den svenska regeringen välkomnar att man tagit initiativ på detta område. Vi står bakom bedömningen att investeringstakten behöver öka för att vi ska klara våra energipolitiska utmaningar. Därför är det glädjande att man kunde nå en överenskommelse om förordningen med Europaparlamentet i tisdags. Det är det som ordförandeskapet planerar att informera om när energiministerna möts på måndag.

Nästa steg blir att frågan tas upp som en A-punkt vid något ministerråd vid lämpligt tillfälle. Det kommer dock inte att ske nu på måndag.

Anf. 259 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen. Därmed återstår för oss bara att önska en trevlig helg.

Innehållsförteckning

2012/13:13
30 november

1 § Ekonomiska och finansiella frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M)	1
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (M)	2
Anf. 7 JOHNNY SKALIN (SD)	2
Anf. 8 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (M)	2
Anf. 10 BO BERNHARDSSON (S)	6
Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (M)	7
Anf. 12 LARS OHLY (V)	9
Anf. 13 Andre vice talman ULF HOLM (MP)	10
Anf. 14 JOHNNY SKALIN (SD)	10
Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (M)	10
Anf. 16 MARIE GRANLUND (S)	12
Anf. 17 LARS OHLY (V)	13
Anf. 18 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 19 Andre vice talman ULF HOLM (MP)	13
Anf. 20 Finansminister ANDERS BORG (M)	13
Anf. 21 Andre vice talman ULF HOLM (MP)	13
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (M)	14
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 25 Finansminister ANDERS BORG (M)	14
Anf. 26 BO BERNHARDSSON (S)	15
Anf. 27 SVEN BRITTON (S)	15
Anf. 28 LARS OHLY (V)	16
Anf. 29 Andre vice talman ULF HOLM (MP)	16
Anf. 30 MARIE GRANLUND (S)	16
Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M)	16
Anf. 32 BO BERNHARDSSON (S)	17
Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M)	17
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	18
Anf. 35 Andre vice talman ULF HOLM (MP)	18
Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (M)	18
Anf. 37 ORDFÖRANDEN	18
Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (M)	19
Anf. 39 JOHNNY SKALIN (SD)	19
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	19
Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (M)	19
Anf. 42 JOHNNY SKALIN (SD)	19
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	19
Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M)	19
Anf. 45 JOHNNY SKALIN (SD)	20
Anf. 46 LARS OHLY (V)	20
Anf. 47 Andre vice talman ULF HOLM (MP)	20
Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (M)	20

Anf. 49	LARS OHLY (V).....	21
Anf. 50	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 51	Finansminister ANDERS BORG (M).....	21
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 53	Finansminister ANDERS BORG (M).....	21
Anf. 54	MARIE GRANLUND (S).....	21
Anf. 55	Finansminister ANDERS BORG (M).....	21
Anf. 56	Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	21
Anf. 57	Finansminister ANDERS BORG (M).....	21
Anf. 58	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 59	Finansminister ANDERS BORG (M).....	22
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	23
2 §	Rättsliga och inrikes frågor	24
Anf. 61	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 62	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	24
Anf. 63	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 64	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	24
Anf. 65	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 66	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	24
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 68	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	25
Anf. 69	BILLY GUSTAFSSON (S)	26
Anf. 70	LARS OHLY (V).....	27
Anf. 71	BILLY GUSTAFSSON (S)	27
Anf. 72	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	27
Anf. 73	BILLY GUSTAFSSON (S)	28
Anf. 74	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	28
Anf. 75	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 76	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	28
Anf. 77	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 78	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	29
Anf. 79	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 80	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	30
Anf. 81	ORDFÖRANDEN	30
Anf. 82	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	30
Anf. 83	ORDFÖRANDEN	30
Anf. 84	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	31
Anf. 85	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 86	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	32
Anf. 87	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 88	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	33
Anf. 89	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 90	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	33
Anf. 91	KERSTIN HAGLÖ (S).....	34
Anf. 92	SVEN BRITTON (S).....	34
Anf. 93	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	34
Anf. 94	Ämnesrådet NILS HÄNNINGER.....	35
Anf. 95	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	35
Anf. 96	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 97	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	35
Anf. 98	ORDFÖRANDEN	35

Anf. 99	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	35
Anf. 100	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 101	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	35
Anf. 102	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 103	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	36
Anf. 104	LARS OHLY (V)	36
Anf. 105	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	36
Anf. 106	LARS OHLY (V)	37
Anf. 107	JOHNNY SKALIN (SD)	37
Anf. 108	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 109	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	37
Anf. 110	ORDFÖRANDEN	37
3 §	Rättsliga och inrikes frågor	38
Anf. 111	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 112	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	38
Anf. 113	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 114	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	39
Anf. 115	KERSTIN HAGLÖ (S)	40
Anf. 116	EVA-LENA JANSSON (S)	40
Anf. 117	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	41
Anf. 118	JOHNNY SKALIN (SD)	41
Anf. 119	LARS OHLY (V)	42
Anf. 120	KERSTIN HAGLÖ (S)	42
Anf. 121	MIKAEL CEDERBRATT (M)	42
Anf. 122	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	43
Anf. 123	EVA-LENA JANSSON (S)	43
Anf. 124	MARIA FERM (MP)	44
Anf. 125	LARS OHLY (V)	44
Anf. 126	Justitieminister BEATRICE ASK (M)	45
Anf. 127	ORDFÖRANDEN	45
4 §	Rättsliga och inrikes frågor	46
Anf. 128	ORDFÖRANDEN	46
Anf. 129	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	46
Anf. 130	EVA-LENA JANSSON (S)	46
Anf. 131	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	46
Anf. 132	EVA-LENA JANSSON (S)	47
Anf. 133	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	47
Anf. 134	ORDFÖRANDEN	47
Anf. 135	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	47
Anf. 136	JOHNNY SKALIN (SD)	48
Anf. 137	LARS OHLY (V)	48
Anf. 138	ORDFÖRANDEN	49
Anf. 139	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	49
Anf. 140	ORDFÖRANDEN	49
5 §	Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (socialpolitik)	50
Anf. 141	ORDFÖRANDEN	50
Anf. 142	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	50
Anf. 143	ORDFÖRANDEN	50
Anf. 144	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	50

Anf. 145	ORDFÖRANDEN	51
6 §	Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (socialpolitik)	52
Anf. 146	ORDFÖRANDEN	52
Anf. 147	Statsrådet MARIA LARSSON (KD)	52
Anf. 148	ORDFÖRANDEN	52
Anf. 149	Statsrådet MARIA LARSSON (KD)	52
Anf. 150	JOHNNY SKALIN (SD)	53
Anf. 151	Statsrådet MARIA LARSSON (KD)	53
Anf. 152	ORDFÖRANDEN	53
Anf. 153	JOHNNY SKALIN (SD)	53
Anf. 154	ORDFÖRANDEN	53
Anf. 155	Statsrådet MARIA LARSSON (KD)	53
Anf. 156	LARS OHLY (V).....	54
Anf. 157	ORDFÖRANDEN	54
7 §	Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (hälso- och sjukvård)	55
Anf. 158	ORDFÖRANDEN	55
Anf. 159	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	55
Anf. 160	ORDFÖRANDEN	55
Anf. 161	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	56
Anf. 162	ORDFÖRANDEN	56
Anf. 163	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	56
Anf. 164	PYRY NIEMI (S).....	56
Anf. 165	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	56
Anf. 166	PYRY NIEMI (S).....	56
Anf. 167	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	56
Anf. 168	JOHNNY SKALIN (SD)	56
Anf. 169	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	56
Anf. 170	ORDFÖRANDEN	57
Anf. 171	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	57
Anf. 172	JOHNNY SKALIN (SD)	57
Anf. 173	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	57
Anf. 174	ORDFÖRANDEN	57
Anf. 175	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	58
Anf. 176	ORDFÖRANDEN	58
Anf. 177	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	58
Anf. 178	JOHNNY SKALIN (SD)	58
Anf. 179	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	58
Anf. 180	ORDFÖRANDEN	58
Anf. 181	DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	58
Anf. 182	JOHNNY SKALIN (SD)	59
Anf. 183	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	59
Anf. 184	ORDFÖRANDEN	59
Anf. 185	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	59
Anf. 186	ORDFÖRANDEN	59
Anf. 187	Socialminister GÖRAN HÄGGLUND (KD).....	59
Anf. 188	ORDFÖRANDEN	59
8 §	Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (jämförbarhet).....	60

Anf. 189	ORDFÖRANDEN.....	60
Anf. 190	Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP)	60
Anf. 191	ORDFÖRANDEN.....	60
Anf. 192	Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP)	60
Anf. 193	LARS OHLY (V).....	60
Anf. 194	Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	61
Anf. 195	ORDFÖRANDEN.....	61
Anf. 196	Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	61
Anf. 197	DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	61
Anf. 198	MARIE GRANLUND (S).....	61
Anf. 199	LARS OHLY (V).....	61
Anf. 200	Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP)	61
Anf. 201	ORDFÖRANDEN.....	62
Anf. 202	Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP)	62
Anf. 203	PATRIK BJÖRCK (S)	62
Anf. 204	LARS OHLY (V).....	62
Anf. 205	Statsrådet NYAMKO SABUNI (FP)	62
Anf. 206	ORDFÖRANDEN.....	63

9 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt

konsumentfrågor (sysselsättning).....	64
Anf. 207 ORDFÖRANDEN.....	64
Anf. 208 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	64
Anf. 209 ORDFÖRANDEN.....	64
Anf. 210 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	64
Anf. 211 PATRIK BJÖRCK (S)	65
Anf. 212 LARS OHLY (V).....	65
Anf. 213 ORDFÖRANDEN.....	65
Anf. 214 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	65
Anf. 215 ORDFÖRANDEN.....	65
Anf. 216 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	66
Anf. 217 PATRIK BJÖRCK (S)	66
Anf. 218 LARS OHLY (V).....	66
Anf. 219 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	66
Anf. 220 ORDFÖRANDEN.....	67
Anf. 221 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	67
Anf. 222 LARS OHLY (V).....	67
Anf. 223 ORDFÖRANDEN.....	67
Anf. 224 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	67
Anf. 225 ORDFÖRANDEN.....	68
Anf. 226 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	68
Anf. 227 ORDFÖRANDEN.....	68
Anf. 228 Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M).....	68

Anf. 229	EVA-LENA JANSSON (S)	68
Anf. 230	Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M)	69
Anf. 231	ORDFÖRANDEN	69
Anf. 232	Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M)	69
Anf. 233	PATRIK BJÖRCK (S)	69
Anf. 234	Arbetsmarknadsminister HILLEVI ENGSTRÖM (M)	69
Anf. 235	ORDFÖRANDEN	69
10 §	Transport, telekommunikation och energi (energi)	70
Anf. 236	ORDFÖRANDEN	70
Anf. 237	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	70
Anf. 238	ORDFÖRANDEN	70
Anf. 239	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	71
Anf. 240	ORDFÖRANDEN	71
Anf. 241	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	71
Anf. 242	BÖRJE VESTLUND (S)	72
Anf. 243	Andre vice talman ULF HOLM (MP)	72
Anf. 244	LARS OHLY (V)	72
Anf. 245	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	73
Anf. 246	Andre vice talman ULF HOLM (MP)	74
Anf. 247	BÖRJE VESTLUND (S)	74
Anf. 248	LARS OHLY (V)	74
Anf. 249	ORDFÖRANDEN	74
Anf. 250	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	74
Anf. 251	Andre vice talman ULF HOLM (MP)	75
Anf. 252	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	75
Anf. 253	ORDFÖRANDEN	76
Anf. 254	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	76
Anf. 255	BÖRJE VESTLUND (S)	77
Anf. 256	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	77
Anf. 257	ORDFÖRANDEN	77
Anf. 258	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	77
Anf. 259	ORDFÖRANDEN	77